

Március 15. remény a polgári demokrácia megújulására

Március 15-én este fáklyás felvonulással kezdődött az ünnepség. A Rendezvény térre érkezőket a Komor András dirigálta Vasvári Fúvós Zenekar térzenével fogadta, majd az önkormányzat, a pártok és civil szervezetek helyi képviselői helyezték el az emlékezés koszorúit. Az ünneplők ezt követően átvo-

nultak a Nagy Gáspár Kulturális Központba, ahol a Kardos László Általános Iskola diákjai adtak műsort, felelevenítve a 162 évvel ezelőtti pesti forradalmi eseményeket. Az ünnepséget a vasvári Kenderke és a györvári Nefelejcs néptánc együttes színpompás folklórműsora zárta. *(Folytatás a 2. oldalon)*

Csarnokavatató sportgálával

A csodálatosan megújult, emeleti lelátóval kiegészült sportcsarnok avató ünnepségét március 26-án szombaton rendezték. Az „1000 éves Vas Megye” futógála sportolói, a „megyefutók” Vasvár főterére délután fél öt után pár perccel érkeztek meg, majd a szökőkút térségét megszállva a helyi futókkal kiegészülve mosolyogva álltak össze egy sajtófotó erejéig, azután együtt futottak fel a Kardos László Általános Iskola átadása váró megújult sportcsarnokába, ahol már lelkes tömeg várta őket. A csarnok zsúfolásig megtelt a sportrajongókkal és lokálpatrióta vasváriakkal.

(Folytatás a 4. oldalon)

Vasvári kitüntetettek

Vas Megye Önkormányzata minden évben március 15-én megyei testületi határozat alapján emlékünnepe keretében adja át azokat a kitüntetések, amelyeket a megye polgárainak a szolgálatáért adományoz az egyes szakterületek kiválóságainak. 2010-ben városunk több kitüntetettel is büszkélkedhet. A március 15-én Celldömölkön megtartott ünnepi megyei közgyűlésen az alábbi kitüntetéseket adta át Kovács Ferenc, a megyei közgyűlés elnöke.

Gyöngyösi Zsuzsanna, a vasvári Dr. Bendefy László Könyvtár intézményvezetője a Vas Megye Önkormányzata Szolgáltatáért Kulturális Tagozata” kitüntetésben részesült.

Bodorkós András, a Vasvári Újság főszerkesztője a megyei közgyűlés által alapított és első alkalommal odaítélt „Kuntár Lajos Sajtó-díjban” részesült.

Bejczy Róbert, az Országos Mentőszolgálat Nyugat-dunántúli Regionális mentőszervezete – Vasvári Mentőállomás vezetője – a Vas Megye Önkormányzata Szolgáltatáért Közbiztonsági Tagozata kitüntetésben részesült.

Valamennyi kitüntetettnek gratulálunk, munkájukhoz sok sikert kívánunk!

Március 15. remény a polgári demokrácia megújulására

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnep szónoka, V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere beszédében nemcsak a 162 évvel ezelőtt, március 15-én lezajlott eseményekre mutatott rá, de párhuzamot is vont a polgári demokrácia megalapozása és az ország fejlődése szempontjából igen fontos akkori áprilisi törvényekről. S minő véletlen? Egy korszak lezárásaként, 162 év múlva épp ezen a napon lesznek a választások is.

Tisztelt Ünneplő Közönség, Vasvár Város Polgárai!

Ilyenkor március 15-dike táján mindig reménykedve lépünk ki a levegőre. Reménykedve, hogy ünnepi lelkülettel talán egy kicsit fölmelengethetjük a megdermedt földet. Régóta az ideiglenesség érzése nyomaszt bennünket. Az ideiglenességé, hiszen sokszor hittük már, hogy vége lesz, hogy elég volt, hogy itt az idő, s jönnie kell a tavasznak. De még pár napja is, a tél által meggyötört tájat hólepel borította. De minket ez már nem téveszt meg, mert fények, színek, illatok jelzik, hogy végérvényesen vége kell, hogy legyen a télnek, és jön a tavasz. Nemsokára a friss eső majd elmossa a téli mocskot, a tavaszi szél kisöpri az elhasználdott rossz levegőt. Nos, mi ezért szeretjük március 15-dikét. Azért szeretjük, mert szép szándékunk, tavaszi újrakezdésünk, szabadságvágyunk egybeesik a természet újjáéledésével. Friss és üde ez az ünnep, nem kopott meg egy szikrányit sem 162 esztendeje. Egy reményteli kezdetre emlékezünk, mikor az idealizmus legyőzte a mindent lehúzó kishitűséget. Pedig nem történt semmi különleges. Néhány elszánt fiatal tömegtüntetést szervezett, és az addig rendíthetetlennek hitt hatalmasok meghátráltak. Szép példája ez annak, hogyha túl tudunk lépni a cinizmuson, a kishitűségen, a soha nem sikerül semmi érzésén, akkor fordíthatunk a sorsunkon. Azon a tavaszon, a népek tavaszán egész Európa recsegett – ropogott a rajta végigsöprő forradalmi hullám hullámvérése alatt. Egy új Európa volt születőben, ahol nincsenek születési előjogok, ahol minden adófizető polgár maga irányíthatja sorsát, ahol a népek tagjainak egymás iránt is elkötelezettsége van. Ezért is írták aztán a 12 pont alá a hármas jelszót: szabadság, egyenlőség, testvériség. És bizony, ez az eszme Európa-szerte véres polgárháborúkat robbantott ki. Nem úgy Magyarországon. Itt vér nélkül győzött a forradalom. De nem azért, mint ahogy Jókai írja március 14-én, hogy Pesten nehéz forradalmat csinálni, hiszen a kormány Bécsben, az országgyűlés meg Pozsonyban van. Hanem azért, mert az ország egésze akarta a változásokat. Hiszen a nemzet tagjai egyenként akartak törvény előtti egyenlőséget, sajtószabadságot. Egyenként akartak törvény előtti egyenlőséget, sajtószabadságot, egyenként akarták a saját or-

szággyűlést, a saját kormányt saját fővárosban, Pest-Budán. Minden nemzet életében vannak fordulópontok, melyek hosszú időre kijelölik sorsát. Kijelöli azt a mozgásteret és azt a pályát, amelyet bejárhat, s amit be is kell azután járni. Március 15-dike egy ilyen fordulópont volt.

Félre kishitűek, akik mostan is még kétkedni tudtok a jövő felett. Kik nem hiszitek, hogy egy erős istenség őrzi a magyar nemzetet. Ezeket a sorokat már Petőfi Sándor áprilisban vetette papírra. Abban a hónapban, amely beteljesítette az áprilisi törvényekkel mindazt, amit március 15-dike Pesten és Pozsonyban elkezdett. Az áprilisi törvényekkel, melyeket április 11-én mondott ki az országgyűlés. Az áprilisi törvények a polgári átalakulásnak értékes, fontos, maradandó vívmányai. Maradandóak, hiszen a szabadságharc elbukását követően sem vonták vissza ezeket a törvényeket, amely jobbgáfelszabadítást jelentett többek között, és ezáltal – miközben az országban abszolutizmus uralkodott – de a gazdaság fejlődése megindulhatott. Ha van ilyen, hogy ára a véráldozatnak, hogy értelme a véráldozatnak, akkor április 11-dike volt az értelme. Március 15. és április 11. Ez a két fontos dátuma polgári forradalmunknak. Ezért aztán, mikor az 50. évforduló tájékán felvetődött annak igénye, hogy egy emléklappal is megörökítsék a '48-as forradalmat és szabadságharcot, akkor bizony azok győzedelmeskedtek, akik április 11-dike mellett érveltek. És így a századfordulótól kezdve, egészen 1927-ig piros betűs ünnep április 11-dike volt, és csak ezt követően, 1927 után ünnepeltük március 15-dikét. Március 15. és április 11. Kijelöljük a forradalom és szabadságharc két markáns, egymással szemben álló, de korán sem egyenlő csoportját. Március 15-dike a radikális ifjúságé: Irinyi, Vasvári Pálé, Jókaié, de leginkább Petőfi Sándoré. Április 11-dike Batthyány Lajosé,

aztán Deáké, Széchenyié és Kossuthé. Az előbbieket szeretjük, az utóbbiakat meg talán tiszteljük. Könyvtárnyi irodalom van szembenállásukról, megítélésükéről, irodalmi művek születtek róla. Gyerekeink az érettségidnek számot a tudásukról, mikor beszámolnak szembenállásukról. A szónokok azonban ezt kerülni szokták, hogy fenntartsák az egyetértés beléjük rögzült ideáját.

Hölgyeim és Uraim, én most kivételt tennék.

Március 15. Petőfi Sándor napja. Ő a forradalom lelke, motorja, írták róla kortársai azokban a napokban. Egyike vagyok a leggyűlöltebb embereknek, írja magáról május 27-én, alig két hónappal a nevéhez kötött forradalom után. Szabadszálláson, ahol képviselővé akarja választatni magát, majdnem meglincselik. Fegyveres nemzetőrök mentik ki a tömegből. Vajon mi történt ez alatt a két hónap alatt? Nos hát, a radikális ifjúság a még fel sem állt kormányt tunyasággal vádolja. Irodalmi lapjukban, az Életképekben, azután számúzik az arisztokratikus írásmódokat, számúzik az ipszilónokat. Így Széchenyit cs-vel, Kossuthot pedig egy s-sel h-nélkül írják. Petőfi a vértelen forradalmat először annak dicsőségeként említi. Aztán később így ír: „A földnek, hogy termékeny és virító legyen, nemcsak esőre, hanem koronként vérre is van szüksége.” A leghatározottabb bizalmatlanságot hirdetik meg a Batthyány-kormányval szemben. „Távozzék Szemere pedáns és kopott frázisaival. Klauzál is, aki tárcája ügyeiert annyit ért, mint hajdú a viharoltéshez.” És hát önbizalomtól duzzadva így folytatják: „Menjen nyugalomba Széchenyi, aki két szék között amúgy is pad alá került. Elégedjék meg eddigi koszorúival, Deák Ferenc is. Eötvös József pedig? Vonuljon vissza a szépirodalomhoz, ahol még sok siker várhat rá. A radikálisok macskazenés tüntetést szerveznek a Budai várba, Léderer Ignác császári altábornagy budai hadparancsnok ellen. Pedig a szervezőknek már tudniuk kell, hogy a tüntetés okafogyott, hiszen éppen Batthyány közbenjárására a magyar haderő ügye a magyar kormány alá volt rendelve. A tömegbe beelőnek, a polgárverért Petőfi a kormányt teszi felelőssé. Mint írja: „Én e minisztériumra nem a hazát, sőt a kutyámat sem bíznám.” Azonban a radikálisok elszigetelődtek az ország közvéleményében. Nem kapott táptalajt a radikalizmus, hiszen a közember a pusztárepublikanizmustól is idegenkedett, nemhogy a polgári jogegyenlőségen alapuló eszméktől. Így a nemzetgyűlési választást csúfosan elvesztik. A márciusi ifjak közül mindössze Irányi Dániel és Irinyi József kerül be a törvényhozásba. A 426 fős nemzetgyűlésből mindössze 36-an vannak a radikálisok közül. De hát mi, azért szeretjük őket. Szeretjük őket, mert olyan szeretetre méltók. Hi-

szen a szabadság és szerelem nevében léptek színre ezekben a napokban is. Hogy mi mindenre volt idejük? Miközben ünnepelt színésznők tűzték mellükre a kokárdát, például Laborfalvi Róza Jókainak, aztán ebből szerelem, majd házasság született. De Petőfi Sándor Zoltán nevű gyermeke is március 15-dikét követő pontosan kilenc hónapra született meg. Szeretjük őket, mert olyan szeretetre méltók. De az országot nem bízták rájuk. Az országot nem rájuk bízták. Az országot a híd- és vasútépitő Széchenyire, a nagy érdekegyeztető Kossuthra és a haza bölcsére, Deák Ferencre bízták. A forradalmak kirobantásához dühös emberek kellenek, az ország irányításához azonban nem elég a düh, nem elég a harag, nem elég amúgy a szép jövő ígérete. Az ország irányításához tudás, tapasztalat, de leginkább a változtatás képessége kell.

Hölgyeim és Uraim! Talán soha nem volt szükség annyira, hogy történelmi tapasztalatainkat számba vegye. Persze, ahhoz senki ne vegye a bátorságot a maiak közül, hogy a '48-as generációhoz mérje magát, mert az egy különleges nemzedék volt. Kü-

lönlegesen tisztességes nemzedék volt minden vitájuk ellenére. Az akkori hatalmasok nem nyúltak bele a közpénzben. Nem nyúltak bele az államkincstárba soha. Damjanichról jegyezték fel a lovagiasság példájaként, hogy egyszer kezei közé került a császári hadipénztár. Mégpedig nemcsak a hadipénztár, hanem a hadipénztárba a császári tisztek magánbefizetései is. Hiszen annak idején szokásban volt, hogy az utközettek előtt a tisztek oda fizették be pénzeiket, hogy ott maradván a csatamezőn, ne kelljen a zsebeikben turkálni, hanem a hadipénztárból lehessen elküldeni a pénzt az özvegyeknek. Damjanich futárral ezt a pénzt átküldte a császári tisztikarhoz, hogy ők nem rablók, hanem szabadságharcosok.

Hölgyeim és Uraim! Március 15-dikének az is az üzenete, hogy minden zsarnokság megroppantható. Minden arra méltatlan hatalom elzavarható. Ez a mai is, amelynek éppen április 11-én, a polgári átalakulás egyik emblemikus napján, a maradandó

értéket teremtők napján lesz vége. Akkor kell a koszos hóval nekik is eltakarodniuk. Több szót sem érdemelnek. Tőlem és most. Rendőr, ügyész és bíró emlegesse neveiket!

De mi lesz azután? Mi lesz ezután a hagyatékukkal, egy végletekig kiszigerelt, eladósított, hite hagyott országgal? Vajon tudunk-e újra hinni a talpra állásban? Vajon lesznek-e emberek – ki tudja már hányadszor –, hogy talpra tudjuk állítani ezt az országot? Lesznek-e emberek, mikor már minden szétszakadt, minden szétfeszlett és minden széthasadt, hogy újra higgyenek abban, hogy érdemes tanítani, gyógyítani, dolgozni, küzdeni? Én ebben hiszek. Vagy tán hisznek az egyszerűnek tűnő radikális megoldásokban? Az opportunizmus és a doktrinerség mellett ez a harmadik, a radikalizmus a legnagyobb veszély Magyarországra. Mondta Magyarország rendszerváltoztató miniszterelnöke. Magyarországnak a radikalizmus még soha sem hozott hasznot. Idézek tőle: „Mert ebben az országban az is hagyomány, hogy a nagyon radikálisok, a nagyon nagyszájúak arrébb állnak, a mérsékeltet pedig felakasztják.”

Hölgyeim és Uraim!

Én a következetes elszámoltatást követő építő munkában hiszek. Példákat vehetünk a történelemből. És nem kell még elmenni Mohácsig sem, a Trianont követő évekig. Elég, ha a szüleink időszakára tekintünk. Arra az időre, mikor a Dunában lógtak a hidak. Arra az időre, mikor egy vesztes háború után egy szétbombázott országot kellett újraépíteni. 1945 februárjában Ravasz László püspök prédikációjában a következőket mondta. Én vele azonosulok: „Sokáig leszünk úgy, mint a fecske, mely csak azért is rakja fészket, ha százszor szétbontják. Mint a méh, mely csak azért is hordja mézét, ha százszor is elveszik tőle. Mint a hangya, ha százszor is széttapodják birodalmát, és végül, egyszer csak felépülnek a fészkek, megtelnek a kaptárak és felmagasodnak a hangyakupolák. Lesz új világ, lesz új Magyarország, ha dolgozni tudunk.

Március 15-dike hite, tüze, lendülete adjon erőt ehhez!

Újabb két nyertes pályázat

– Az elmúlt két évben milyen pályázaton elindultunk, szinte kivétel nélkül meg is nyertük – újságolja nem titkolt örömmel V. Németh Zsolt polgármester azon hír kapcsán, mely szerint újabb két programjához kapott európai uniós támogatást az önkormányzat.

A Kneipp-program fejlesztése, és a könyvtár pályázata mellett a 439 millió 270 ezer forintos belváros-rehabilitációs projektre 334 millió 548 ezer Ft-ot kapott a város, melyhez 47 millió 184 ezer forintos önrészt kellett „csupán” tenni. A reményeik szerint ősszel induló 1,3 milliárdos csatornázás beruházás pályázati támogatása mellett az iskolafelújítás 114 millió 780 ezres önköltségből 68 millió 868 ezret, a nyolcmillió 843 ezres közvilágítás fényerő-szabályozási programhoz 5 millió 843 ezret kapott Vasvár városa. A Vasút utcai útépitéshez a 19 millió 232 ezres összköltséghez 14 millió 377 ezret kap.

S most a legújabb. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség jóváhagyása nyomán „a vasvári Tretter ház felújítása és Kistérségi Fejlesztő Központtá történő átalakítása” céljára a több mint 55 és fél milliós összköltségből 48 milliós a támogatási rész.

– Nem hagyhatjuk, hogy egy országos védelem alatt álló műemlék, a város emblemikus épülete, mely az 1664-es vasvári béke helyszíne, veszendőbe menjen. Felújítása után többfunkciós tartalommal töltjük meg az épületet, helyet kapnak benne civil és más szervezetek, kulturális, szakmai térségi rendezvények, s elő fogja segíteni vidékfejlesztési, területfejlesztési, turisztikai, vállalkozásfejlesztési és foglalkoztatási célok megvalósítását is – sorolja a polgármester.

A másik téma a Biomassza alapú távfűtés megvalósítása Vasváron, melynek közel 115 milliós összköltségéből most 69 millió támogatás lesz meg az NFÜ döntése nyomán.

– A válságból való kilábalás egyik területe a zöldenergia hasznosítás lehet – mondja V. Németh Zsolt. – A biomassza távfűtőmű vasvári létesítése kiválóan illeszkedik ehhez a fejlődési irányhoz. Mindez a felsorolás azt jelzi, van elképzelésünk településünk jövőjéről, és van egy olyan kiváló szakmai csapatunk is, mely ezt képviselő képes rá, hogy magas színvonalú pályázatokot készítve, menedzselve e jövőkép felépítését reális keretekbe helyezze...

www.vasvar.hu

Húsvéti miserend

Nagysütörtökön este 7 órakor kezdődik az Utolsó Vacsora emlékmise. A mise végén oltárfosztás, majd ezután virrasztás következik.

Nagypénteken du. 3 órakor kezdődik a nagypénteki szertartás. Passió és kereszt előtti hódolat.

Nagyszombaton este 7 órakor kezdődik a mise tűzszenteléssel. Ezt követi a húsvéti gyertya szentelése, örömeinek majd olvasmányok. Dicsőségre visszajönnek a harangok. Feltámadási szentmise. A szentmise végén fáklyás és gyertyás feltámadási körmenet, majd a körmenet után ételszentelés következik.

Húsvétvasárnap és húsvéthétfőn a szokott időben lesznek a szentmisék, reggel 8 órakor, fél 10-kor és este 7-kor.

* * *

A Szent Kereszt Felmagasztalása Plébánia nyitva tartása: hétfő–péntek: 9–11.30, 15–17. Vasvár, Bartók Béla u. 3/A. Telefon: 94/370-142

Egyházmegyei zarándoklat Búcsúszentlászlóra

Veres András szombathelyi megyéspüspök mutat be szentmisét május 1-jén 11 órakor a Szombathelyi Egyházmegye zarándoklata keretében Búcsúszentlászlóra. A zarándoklatra a vasvári plébánián is lehet jelentkezni a 94/370-142-es telefonszámon.

Képes Krónika

A Képes Krónikáról szóló előadás áprilisban folytatódik. Németh Zsolt fizikus, magyarságtudató A Képes Krónika útmutatásai közös utunkhoz és küzdelmeinkhez címmel tart előadást április 17-én 16 órakor a Nagy Gáspár Kulturális Központban.

Szervező: Vas-Vár Örökség Népfőiskola. Honlap: <http://www.oroekseg-vasvar.hu>. Villámposta: vas-var@freemail.hu. Telefon: 30/501-8997

Támogató: Nagy Gáspár Kulturális Központ. Honlap: <http://www.vasmuv.hu>. Villámposta: info@vasmuv.hu. Telefon: 94/573-070

Vasvári Újság
az interneten:
www.vasvar.hu

Csarnokavató sportgálával

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnepség kezdetén felsorakozó protokoll vendégeket, Kovács Ferenc megyei közgyűlési elnököt, Majthényi László és Marton Ferenc alelnököket, Bebes István országgyűlési képviselőt, a sportcsarnok kivitelezését végző ZÁÉV Zrt.-t képviselő Baksa Attilát, dr. Varga Zoltán megyei sportigazgatót V. Németh

akik a megye sportéletében, a sportcsarnok kivitelezésében, a sportprojekt megvalósításában jeleskedtek. A díjat kapták: Horváthné Tóth Mária iskolaigazgató, dr. Fukszberger Balázs a labdarúgó szakosztály vezetője. Az 1000 éves VAS Vármegye körbefutásának alkalmából nyújtott kiemelkedő sporttevékenységéért és a rendezvény támogatásáért „Vas Megye Közgyűlése Elnökének Emlékplakettjét” vehették át: Mélykúti Árpád, Garami Árpád, Görög Gyula, Tuli Lajos, Woki Zoltán, Söjtöri Elvira, Hopp Viktor, Völler Katalin, Pálóczi László, Ullrich Carmen, Öri Tamás, Mazur Balázs, Lengyák György.

A kitüntetések átadását követően kezdetét vette a szín pompás sportgála, amelyen felléptek a 2009-es Európa Bajnokságot nyert szombathelyi kötélugrók éppúgy, mint a helyi versenyzők. Óriási közönség sikert aratott Hu-

Zsolt polgármester köszöntötte. Vastaps fogadta a sportcsarnokba lépő díszvendégét, Buzánszky Jenőt, az arany csapat legendás hátvédjét, majd a csarnokba befutottak a megyefutás résztvevői is kiegészülve a helyiekkel. A Himnusz elnéklése után V. Németh Zsolt polgármester a város, Kovács Ferenc elnök a megyei közgyűlés, dr. Varga Zoltán pedig a megyei sportigazgatóság nevében köszöntötte a megyei sportnapra és csarnokavatóra érkezőket, majd Vasvár polgármestere a megye zászlajára felkötötte Vasvár díszszalagját.

A csarnok ünnepélyes átadását a nemzeti színű szalag átvágásával hitelesítették a protokoll vendégek. Buzánszky Jenő ollójával alig győzte a nemzeti színű szalag vágását. Mindenki szeretett volna egy tíz centis csíkot, amit Jenő bácsi dedikál.

A XVII. Vas Megyei Sportnap alkalmából „Vas Megye Közgyűlése Elnökének Emlékplakettjét” vehette át Kovács Ferenc megyei elnöktől V. Németh Zsolt polgármester. Vas Megye Sportjáért kitüntetésben részesültek azok,

szár Bianka és Németh János akrobatikus táncosok, de kijutott a vastapsból a zászlós csoportformációval záró és pompás tornagyakorlatot bemutató iskolásoknak és az Old Boy csapatoknak; kosárlabdázóknak és labdarúgóknak is. Olyan együttesek fogadták el a meghívást, mint a Haladás labdarúgó öregfiúk és a Körmeny kosarasai. Nagy sikere volt az Utasi Ágota válogatott kézilabdázó és Mateits Gabriella vezette szivacskezilabdázóknak is. (E felsorolás a teljesség igénye nélkül készült.)

– Bodorkós –

Hivatása az életmentés

Vas Megye Önkormányzata Szolgálatáért a Közbiztonsági Tagozat kitüntetés adományozott Bejczy Róbertnek, Vasvár város mentőállomásának vezetőjének, akiről a következő sorokban kétségtelenül kiderül számunkra, hogy egyik legjellemzőbb tulajdonsága a szerénysége, ami elhivatottsággal, és még annál is nagyon munkaszeretettel párosul.

– *Bár Vasváron dolgozik, Bejczygyertyánoson él. Azoknak, akik még nem ismerik, mit kell tudni Önről?*

– Sárváron kezdtem mentősként dolgozni még 1982-ben. 1991 óta, a vasvári mentőállomáson látam el feladatokat mint főápoló. Hat éve pedig mentőállomás-vezetőként dolgozom. Háromgyermekes édesapa vagyok, gyermekeim már középiskolások.

– *Miért választotta ezt a hivatást?*

– Ez magától alakult így. 30 éve a Magyar Vöröskereszt tagja vagyok, elsősegélynyújtóként kezdtem, majd automatikusan a mentőápoló szakma felé fordultam. Az elsősegélynyújtást már 25 éve oktatom az általános iskolásoknak.

– *Meglepetésként érte a hír, amikor megtudta, hogy díjazott lesz?*

– Igen, meglepődtem, hiszen én csak a munkámat végzem nap mint nap, és abban a szerencsés helyzetben lehetek, hogy a munkám egyben a hivatásom is, amit igazán szere-

tek. A felettesem terjesztett fel erre az elismerésre, akinek a megítélése szerint a mindennapi helytállással érdemeltem ki, valamint azzal, hogy – a mentőállomás többi dolgozójával közösen – jó kapcsolatot ápolok, és jól tudok együtt dolgozni a város vezetésével, valamint a városban működő társszervekkel és a helyi vállalkozókkal. A tavalyi városi bál bevételét a mentőállomás fejlesztésére ajánlották fel, aminek segítségével olyan berendezésekhez jutottunk hozzá, amelyek nagymértékben

megkönnyítik munkánkat. A vállalkozóknak köszönhetően pedig egy olyan fél millió forintos berendezésünk is van, amit egyébként csak rohamkocsikban helyeznek el, de a vasvári mentőautóban mégis megtalálható.

– *Nemcsak városunkban lát el fontos feladatokat, hanem saját településén is, mit tudhatunk erről?*

– Bejczygyertyánoson, ahol élek, alpolgármester vagyok, valamint a Bejczygyertyánosért Közhasznú Egyesület elnöke. Az egyesülettel társadalmi munkát végzünk, ilyen például a szemétszedés, vagy éppen a játszóterek rendbehozatala, lefestése. Településünkért dolgozunk.

– *Mik a terve a jövőben?*

– Továbbra is szeretnék helytállni, és ugyanígy végezni a munkámat, mint eddig. Nagyon szeretnék, ha hamarosan Vasváron is esetkocsi üzemelne, és tovább fejleszhetnénk a mentőállomás felszereltségét. Szerencsére ebben a város vezetésére és a helyi vállalkozókra is számíthatunk. Céljaink közősek.

– *Ehhez természetesen további sok sikert kívánok, és gratulálok!*

– Köszönöm szépen.

Pusztai Krisztina

Csudák márpedig igenis léteznek...

Mindannyiunkkal előfordul, hogy olykor olykor elkeseredünk egy rossz nap után, vagy éppen egy rossz hír hallatán. De egy pillanat alatt el tudnak törpülni a mi saját problémáink, amikor egy olyan küzdelmet látunk, amelyet Alexandrának minden egyes nap meg kell vívnia!

A 27 éves Nagy Alexandra – akit szerettei csak Szaszinak hívnak – 2007 januárjában munkába menet szenvedett súlyos autóbalesetet Csákánydoroszlónál. Autója megcsúszott a jeges úton. Testén szinte egyetlen karcolás nem volt, azonban a fejét ért ütés hatására hosszú hónapokig éberkómában feküdt. Az orvosok mindössze 1% esélyt adtak a gyógyulására. Édesanyja egy percig sem kételkedett abban, hogy Szaszi, ha nagy nehézségek árán is, de talpra fog állni:

– Mindig mondtam a Szandrának, mikor a kórházban feküdt, hogy meg kell gyógyulnod, egy pillanatra sem hagyhattam el magam – és ekkor kezdődött a Nagy család mai napig is tartó emberfeletti küzdelme!

A lánynak mindent előről kellett kezdenie, megtanulni beszélni, járni, enni, sőt még mosolyogni is.

Azonban orvosi jóslat ide vagy oda, Szandra valóban jár, sőt biciklizni is tanul!

Családja segítségével bármire képes, ha néha nehézkesen is, de elmond mindent, ami éppen eszébe jut, és megmutatja lassú, de biztos lépteit is.

Azok a szakemberek pedig, akik eleinte nem hittek a csodában, ma azt mondják, hogy

Szaszi a neurorehabilitáció történetében egy hatalmas sikerélmény. A család Sopronba és Bécsbe hordja lányukat kezelésekre. Szandra akaratereje pedig irigylésre méltó, folyamatosan tornázik és csupán azért elégedetlen, mert lassúnak tartja a fejlődést. Persze nem minden rózsaszín, Szaszinak is vannak könnyebb és nehezebb napjai, de ahogy édesanyja mondja, ez természetes. Semmi sem megy egyszerre, de ilyenkor a türelem, a megértés és egy nagy beszélgetés mindig átlendíti lányát a nehéz pillanatokon.

Egyetlen dolog van, amiről a gyógyulóban lévő lány a mai napig mélyen hallgat, ez pedig az a bizonyos szörnyű januári nap, a baleset napja. Ha megkérdezzük hány éves, ő azt mondja 24, az elmúlt három évet ugyanis nem fogadja el. De szülei nem aggódnak, hiszen úgy, ahogy eddig mindenben történt előrelépés, hamarosan erről az időszakról is fognak beszélgetni, a kulcsszó itt is, még mindig a türelem.

Szaszinak, aki vendéglátóipari iskolát végzett, mindig is voltak álmái, és ezeket a mai napig sem adta fel. Mikor arról kérdezem, hogy mi a célja, ő határozottan és a legszánhattabb tekintettel a szemében, csak annyit mond: a teljes gyógyulás! Az orvosok szerint erre már csak 5 évet kell várni. Lehet, hogy ez most hosszú időnek tűnik, de én mégis azt írom, hogy csak 5 év, hiszen ebben az esetben minden egyes előrelépés a szó legszorosabb értelmében hatalmas csoda!

De Szandra nem fog ki a tervekből. A leg-

nagyobb álma, hogy újra munkába álljon, és recepciósként dolgozhasson.

A család történetükkel példát szeretne mutatni, és erőt adni mindazoknak, akik hasonló szituációban vannak. Mert bármilyen kilátástalannak tűnő helyzetbe is kerülünk, mindig, minden esetben menni kell előre.

Arra a kérdésemre pedig, hogy mi adott erőt ebben a hatalmas küzdelemben, az édesanya egy pillanat alatt rávágja a választ: a hit! Az esti közös imádkozás egyetlen nap sem marad el, és Szaszi most már egyedül is meg tudja fogalmazni kérését a jó Istennek!

Ahogy Alexnadra saját maga mondta el a cél a teljes gyógyulás, és azzal az erővel, kitartással és szeretettel, ami körülveszi őt, kétség sem férhet hozzá, hogy sikerülni is fog!

Igen, előfordul, hogy problémáink akadnak, kisebbek, vagy éppen nagyobbak. Igen, előfordul az is, hogy rosszul indul a nap, elkécsünk a munkahelyünkről, vagy felbosszant valaki. De leírom őszintén: amióta Alexandrát és az ő családját megismertem, én már sokkal kevesebbet bosszankodom. Nem biztos, hogy a mi problémánk valóban akkora probléma, amekkorának mi látjuk, és az sem biztos, hogy annyit kell bankódnunk miatta, amennyi időt mi arra szánunk. Anélkül, hogy észrevettem volna, Szandra tanított nekem valamit, mégpedig megbecsülni minden pillanatot, és kevesebbet keseregni olyan dolgok miatt, amelyeket már nem tudunk visszahozni. De előrelépni, igenis mindig tudunk!

Pusztai Krisztina

Az angolok egy hétre érkeztek, de...

A legenda velünk él: beszélgetés Buzánszky Jenővel

– Ön egy élő legenda. Ahol megfordul, ott ezrek tapsolják meg azt az életművet, amelyet az aranycsapatban eltöltött évek eredményessége fémjelez. Abba a bizonyos csapatba 1951-ben egyedül Ön került be vidékiként, a Dorogi Bányász játékosaként. Miként sikerült abba a „mennyei” magaságba eljutni a pesti nagymenők közé?

– Ha az ember bekerül egy csapatba, akkor igyekszik megfelelni, s minél többet kihozni magából, hogy egyre magasabb osztályba jusson. Szerencse persze mindenhez kell. Az én szerencsém, hogy a Dombóvárból csatárként indultam el, és már 1943-ban gólkirály voltam, két év múlva, 19 éves fejjel meg dupláztam. Onnan Pécsre kerültem, mert aki kinövi a cipőt, annak új cipőt kell venni. Én így kerültem Pécsre, majd amikor onnan eljött az edzőm, Ahoj Péter Dorogra, az akkori NB I-es csapathoz, 1947 februárjában én is utána mentem. Fél szezomban már 10 gólt rúgtam. Majd 1948 őszén kiöregedtek a hátvédek, s az edzőm ötlete volt, hogy menjek hátra hátvédet játszani. Az igazság az, hogy nem szívesen mentem hátvédet játszani, hisz csatár voltam. De akkoriban az edzőkkel vitatkozni nem lehetett. Nem is vitatkoztam, s másfél év múlva már válogatott játékos lettem. Hat éven keresztül a kettes számú mezben aludtam, nehogy elloppja valaki tőlem. Így kerültem abba a magyar labdarúgó válogatott keretbe, amelyből Sebes Gusztáv nagy türelemmel, mozaikként rakta össze az aranycsapatot, s abban egyetlen vidékiként szerepelhettem.

A meccsre hétről hétre nagy igyekezettel készültem, mert ez kellett ahhoz, hogy a válogatottban maradhassak. Ugyanis a vidékit hamar elküldték onnan. Szerencsére sikerült a csapatba beilleszkednem emberileg is és szakmailag is, s ez hozta meg számomra a nagy lehetőséget. Annak dacára, hogy az első mérkőzésen, amit Szófiában játszottunk a bolgárok ellen, már a harmadik percben a bolgár balszélső gólt rúgott nekünk. De szerencsére nem cserélt le a Sebes. A meccset döntetlenre hoztuk. A gól után keményen odatettem magamat. Meg is lett az eredménye, mert a mérkőzés után a sajtó három játékosat emelt ki: a Bozsikot, a Grosicsot meg a Buzánszkyt. No, így indult válogatott pályafutásom.

– Miként kommentálta az Ön debütálását Sebes Gusztáv?

– Hazafelé vonattal jöttünk. Sebes behívott a hálókülsőbe. Mondta, elégedett volt a játékkal, majd hozzátette: ha rendes lesznek, jól fociznak, kikerülhetnek Helsinkibe az olimpiára. Hát én akkor azt mondtam: a világon nem lesz olyan, amit én ne tennék meg a válogatottságért. Ezek szerint akkor még rendes is voltam, mert 1952-ben utazhattam Helsinkibe, az olimpiára. A döntő-

ben a jugoszlávokat 2:0-ra vertük. Bár akkor még nem aranycsapatnak nevezték az együttest, de az volt az első kiugró nemzetközi sikerünk.

– Miként emlékszik az angliai, Wembleyben játszott világra szóló 6:3-ra?

– Ennek az olimpiai aranyéremnek az lett a következménye, hogy az angol labda-

rúgó válogatott szövetségi kapitánya és a szövetség elnöke felajánlotta, hogy az angol labdarúgás 90 éves jubileumára meghívja a magyar csapatot. Sebes persze erre személyesen nem mondhatott igent, mert ez pártközponti hatáskör volt, ők dönthették el, hogy a kapitalisták ellen játszhatunk vagy nem. Végül mindenki rábólintott az angolok meghívására. Hát így született meg 1953. november 25-én a Wembley-ben a 6:3, amiből azután világlegenda lett, ugyanis az angolok 90 évig nem kaptak ki otthon. El sem tudták képzelni, hogy ez megtörténhet velük. Épp ezért az évszázad mérkőzése címet adták ennek a válogatott találkozásnak. Azt szoktam erre mondani: ami 90 évig sikerült nekik, az abban a 90 percben már nem sikerült. Lényegében 6:3-ra megvertük őket. De tudja-e, miért lett 6:3?

– Nem én.

– Hát azért, mert ha a Grosics nem kap hármát, soha se lett volna 6:3.

– Bárhol kerül szóba az aranycsapat, mindig megkérdezik, mi volt annak a páratlanul zseniális együttesnek a titka? Mi volt az erősségük?

– A labdarúgás történetében ritkán fordul elő, hogy egyszerre 4–5 szupertehetség egyidőben születik és alkot egy csapatot. Nálunk akkor összejött 4–5 év alatt egy Puskás, egy Hidegkuti, egy Bozsik, egy Kocsis, egy Czibor, egy Grosics. Ennyi világklasszist ritkán, sőt túlzás nélkül mondhatom, hogy szinte soha nem tudott egyszerre felvonultatni egy válogatott. Erre azóta sem volt példa. Ha manapság csak két hasonló

világklasszisunk lenne, nem ott állna a magyar labdarúgás, ahol áll. Mi voltunk az ötvenes évek csodacsapata a kontinensen. Mikként azt megelőzően a harmincas évek elején az osztrákoknál a Wundermannschaft volt, amit Hugo Meisl dirigált. Az a bizonyos Hindellar-féle gárda volt a kontinens csodacsapata, az akkori világcsoda (1934-ben VB 4. hely, 1936-ban olimpiai ezüstérem, az Európa Kupában 1932-ben aranyérem, később ezüstérem). A harmincas évek végén az olasz válogatott vette át tőlük a kontinensen a stafétabotot, azután mi következünk az ötvenes évek elején, majd a brazilok jöttek az ötvenes évek végén, őket követték a németek, ám a hatvanas és hetvenes évek körül már nem voltak ilyen kimagasló, superklasszisokkal teletűzdelt együttesek. A nemzetközi labdarúgás kiegyenlítődött. Elsősorban a csapategység dominált és az erőnléti futball.

Hogy mi volt a mi sikerünk titka? Sikerünk abban rejlett, hogy nemcsak játékosként, hanem emberileg is kitűnő egységet alkottunk. Olyan egyéniségek alkották azt a gárdát, akik mindent megtettek a pályán és azon kívül is egymásért. Emberileg, mentalitásban is nagyon egy húron pendültünk. No és a mi trénerünk volt Sebes Gusztáv, aki kitalálta a 4–2–4-es hadrendet, amivel tulajdonképpen az akkori idők totális futballját produkálva sikerült meglepnünk a világot.

– Volt-e folytatása a 6:3-nak?

– Visszakanyarodva a 6:3-hoz. Az angolok kérték a visszavágót, mondván, hogy a magyarok győzelme az évszázad mérkőzésén csak véletlen volt. Kérésükre nem mondhattunk nemet. 1954 májusában érkeztek hozzánk. Az akkori idők egyik újságírója a május 23-án lejátszott mérkőzés sikerén felbuzdulva igen szellemesen fogalmazva így írt: „az angolok egy hétre jöttek, és 7:1-gyel mentek vissza”. Ez a két mérkőzés, de főleg a 6:3 repítette a magyar válogatottat a világ tetejére. Hisz ne feledjük, abban az időben Anglia a világ vezető gazdasági, politikai és sport nagyhatalmának számított. A Wembley-ben játszott évszázad mérkőzésén ott is volt a világ valamennyi labdarúgó szakembere. Egy addig szokatlannul briliáns futballt láttak, és egy új rendszert, egy új hadrendet, a Sebes-féle 4–2–4-et. A magyar foci nimbuszát ott a Wembley-ben ezzel teremtettük meg.

Még ma is erre emlékezik a világ. Arra a csapatra, amelyik megrángatta a brit országnak bajuszát. Aranyos történeteknek lehetünk tanúi még napjainkban is. Három évvel ezelőtt egy dorogi leány interneten egy malajziai sráccal jött össze. Megkérdezte tőle, mit tud Magyarországról. A fickó meg kapásból azt válaszolta: kicsi, kommunista

és aranycsapat. Hát, ebből a hármashból úgy tűnik, hogy az örök „valuta” az aranycsapat. Valahogyan így. Még ma is arra a londoni sikerre emlékszik a világ. Ha videón nézzük azt a meccset, akkor látható, hogy milyen pontos, gyors passzokkal játszott az a magyar csapat. A Puskásnak pedig azt a visszahúzó cselét a világon – bár sokan próbálták megtanulni – senki nem tudta utána csinálni.

– *Az ötvenes évek nem éppen fáklyásmeccset volt. Mit jelentett az akkori idők emberének a labdarúgás? Tudatában voltak Önök annak, hogy itt többről van szó, mint örömfociról?*

– A magyar embereknek abban a diktatórikus korszakban mindent jelentettek a sportsikerek. Nem csak a foci. Hisz ne feledjük, Helsinkiben 16 aranyat szereztünk. Azok a sikerek tartották bennük a lelket. Egy átgötört hét után leültek a rádió elé, és hallgatták a sportközvetítéseket. Nem volt még televízió. A másnapi sajtóban meg olvasták a sokféle pártbrosúrás cikk között a sportgyőzelmekről írt tudósításokat. Ez éltette a hétköznapi emberét.

– *Manapság a sport sok mindentről szól. Pontosabban az üzletről. Persze érthető, hisz drága lett az élet. Am a motiváltságon túl az életmód megváltoztatásáról, a lemondásról, az áldozatvállalásról keveset hallunk. Pályafutása során milyen pluszt vállalt azért, hogy az aranycsapatban egyedüli vidéki tehetségként topon maradjon?*

– Mint minden fiatal, én is bohémlelkű voltam. Am a labdarúgás szeretete, s az a tény, hogy számítanak rám, megváltoztatott – mai szóhasználattal élve sikerorientálttá tett és világútlevelet jelentett –, ezért én sok mindentről lemondtam a siker érdekében. 1943-ban lemondtam a dohányzásról, 1952-től pedig nem járok be a kocsmába. Miért? Azért, mert amikor bementem, jött az első drukker, meghívott egy fröccsre. De jött a második is, és jött a harmadik is, ő meg már elküldött a jó édes anyámba. Hát kell ez neked, Jenő? – kérdeztem. Nem kell. Van neked otthon is borod, nem kell neked ahhoz kocsmába menni, ha egy fröccsöt szeretnél meginni. Megihatsz otthon annyit, amennyi jólesik – fogalmaztam meg a tanulságot. Ezzel a döntéssel lényegében függetleníttem magamat a káros külső hatásoktól. A sikerért mindent egy lapra feltéve igyekeztem megtenni mindent, s be is tartok minden fogadalmamat a mai napig. Büszkén teszem hozzá, hogy a 49 válogatottságomból csak 3 vereség van. Örülök, hogy így sikerült a pályafutásom.

– *Ha már a vereséget említette. Melyik a legfájdalmasabb?*

– Aki tartja magát valamire, nem tagadhatja le, hogy minden vereség fájó. Meccs után rágódik, öli magát az ember. Mit kellett volna másként csinálni? Az aranycsapat korában viccelődünk is persze. Miért lett a Wembley-ben 6:3? Mert a Grosics Gyuszi bekapott hármát. No jó, hát Bozsik Cucu,

Hidegkuti Nándi és Puskásék rámoáltak nekik egy hatost. És azt tudja-e, hogy a visszavágón, Budapesten miért éppen 7:1 lett az eredmény?

– *Nem én.*

– Pedig egy újságíró szellemesen megírta: az angolok egy hétre jöttek, és 7:1-gyel távoztak. No de félre a tréfával. Látom nem úszom meg a választ. A legfájdalmas nyilván a Bernben, 1954-ben a világbajnoki döntőben elszenvedett vereség az NSZK-tól. A világbajnoki döntő elvesztése kitörölhetetlenül ott maradt minden magyar játékos lelkében. Egy biztos. Tiszta a lelkiismeretünk. Két, a második világháborúban vesztes ország játszotta a döntőt. Ez a tény ugyanazt jelentet-

te mindkét államban az embereknek. Büszkeséget, életbe vetett hitet, felemelheték a fejüket, büszkén vállalhatták hazájukat. Többé nem kellett viselniük a nagyhatalmak által rájuk ragasztott bűnös nemzet billogot.

Ha megnézik a mérkőzésről a videót, láthatják, milyen meccset vívtunk a berni VB-döntőn a németekkel. Puskás góljával a 6. percben vezetést szereztünk, majd Czibor Zoli 9. percben már 2:0-ra növelte előnyünket. Merlock a 11. percben szépített, majd Rahn a 18. percben egyenlített. A második félidőben gigászi küzdelem volt, am a német védelem mindent hártott, ha nem, akkor ott volt a kapus, Turek. Végül a 84. percben Rahn belőtte második gólját is. Rá pár percre Puskás szabályos gólját a két brit játékező közös erővel érvénytelenítette. Az angol William Ling játékező először megadta a gólt, majd kinézett a partjelzőjére. A walesi Mervyn Griffiths – aki azt hitte május elseje van – lengette a zászlót, lest jelzett. Ling meg visszavonta Puskás gólját. Azt hiszem, a labdarúgás történetében aligha akad még egy olyan eset, amikor ugyanaz a bíró vezet a világbajnoki döntőt, mint akik előtte a 8:3-mal végződött ugyanazon nemzet, esetünkben a Magyarország–NSZK mérkőzését.

Véletlen a buták istene, szokták mondani. Azt hiszem, ez sem volt véletlen. Megelégtették azt, hogy ez a kis kommunista ország laposra vert mindenkit. S amikor nem úgy ment a gépezet, bele tudtak nyúlni. Ez lett a vége. A győztes azt mond, amit akar. A vesztes meg mondhat amit akar. A győzelmet nem kell megmagyarázni, a vereséget meg nem lehet. Még ma is feltörnek belőlem az emlékek...a visszajátszásból jól

látható, Puskás egy méterrel hátrább állt, mint a védő, s onnan indult. Szó sem lehetett lestről. Am a sport a ha szót nem ismeri... Így kaptunk ki Bernben, s így lett világbajnok a Sepp Herberger vezette NSZK együttes, Magyarország pedig ezüstérmes. Azt hiszem, sokkal jobban érezném ma magamat, ha akkor ott Bernben a mi fejünkre teszik a koronát. De a futball már csak ilyen. Az nyer, aki egy góllal többet rúg, és az a gól, amit a játékező megad.

Mindettől függetlenül a németekkel a sportbarátság ma is kitűnő. Épp a jövő héten jönnek hozzánk. A Fritz Walter Alapítvány ápolja ezt a holtig tartó sportbarátságot. Az aranycsapatból már csak ketten maradtunk hírmondók a Grosics Gyuszival... a többiek már égi pályákon játsszák meccseiket. Bozsik Cucu, Hidegkuti Nándi, Kocsis Sanyi, Czibor Zoli, Puskás Ferenc és a többiek talán már revánsot is vettek azért a döntőért.

– *Mi élteti a minden sikert elért válogatott labdarúgót?*

– Az emberek szeretete. Egy ilyen ünnepség – bár én nem vagyok egy érzelgős típus – azért nagyon megható. Ahogyan odajönnek az öregek, és a legfiatalabb korosztály is. Aláírást kérnek, közös fotózást. Szíves örömmel vállalom. Mi még így nőttünk fel. Tudjuk, hogy a siker kötelez. Egy egész életen át ennek az erkölcsi elvárásnak –, amit a magyar emberek tettek a vállunkra, az enyémre is –, megfelelni ennek az elvárásnak. Nekünk ma sem a menedzserek intézik és szabályozzák az életünket. Igaz, nem is kapunk érte milliókat, de az emberi tisztesség mindennél fontosabb. Tudom, hogy az életem küldetés. Ennek az elvárásnak tisztességgel kell megfelelni, és teljesíteni azt az életünk végéig tartó missziót, amit szívesen vállalunk Grosics Gyuszival együtt.

– *Jenő bácsi. Nem illik firtatni, de Önről mindenki tudja, hogy 1925. május 4-én született Újdorogon. Mit mondjak? A korából letagadhatna legalább egy tízest. Hogy szolgál az egészsége?*

– Köszönöm kérdésed. Amint látod, azért néha-néha húzom a lábamat. Rettentően fáj a bal forgóm. S olyankor hiába mondom, hogy Jenő, húzd ki magadat! Járj egyenesen! Mit mondjak? Azt a Puskás-féle visszahúzó cselét már nem tudom megtanulni. Pedig fiatalon, csatár koromban én is sok cselét, rafinériát tudtam. Ezt is el kell fogadni. Amúgy 85 évesen nem panaszkodhatom. Igyekszem még ma is aktívan ténykedni. A Komárom-Esztergom Megyei Labdarúgó Szövetség az én szűkebb családom. A labdarúgástól nem tudok és nem is akadok elszakadni. Egy ilyen meghívás, mint a vasvári is, újabb energiát ad, ami akár egy évvel is meghosszabbíthatja földi pályafutásomat. Igazán jól éreztem magamat Vasváron.

– *Köszönjük, hogy elfogadta invitálásunkat! Jó egészséget!*

Kép és szöveg: Bodorkós András

„Nagy elődök térítettek el”

Beszélgetés Gyöngyösi Zsuzsa kitüntetett könyvtárvezetővel

– Milyen érzés egy kisváros vezető könyvtárosaként kitüntetést kapni, és átvenni azt a megye plénuma előtt?

– Meglepett a kitüntetés. Köszönöm, hogy méltónak találtak a felterjesztésre, de ez nemcsak az én díjam, szakmai elismerésem, hanem a velem együtt dolgozó kollektíváé is, amiért a kollégáimnak tartozom köszönettel. Épp úgy, amint azt az „Év könyvtára” cím elnyerésekor is elmondtam. Ha együtt megértjük, milyen irányba kell haladnunk, akkor kollektívaként is sikeresek lehetünk. Az olvasóinknak pedig azért köszönöm, hogy szolgáltatásainkat igénybe veszik. Vagyis képesek vagyunk becsalogatni őket. A hosszú évek kitarító munkájával elért színvonalat szeretnénk tartani, vagy ha lehet, még jobbat nyújtani.

– A pályaválasztás sikere későbbi életünkben derül ki. Miként él benned az eszmélés, az a szellemi holdudvar, az indíttatás, az iskolák? Kvázi kik befolyásoltak abban, hogy a könyvtáros pályára vedd az utadat?

– Az első indíttatást a szülői háznak, szüleimnek köszönhetem, ahol a könyv családtagnak számított. A szüleimtől azt tanultam, hogy a kiművelt emberfő, a tudás, a mindig gyarapodó tudás az ember igazi kincse. De szerencsém volt az iskoláimmal is. Én a Bolyaiba jártam, akkoriban épült a kibővített gyakorló iskola Szombathelyen. Mondhatom minden téren könyvek között nőttem fel. Hatodikos voltam, amikor a gyakorlóban a napközis tanárom, Hollósi Tiborné a délutáni foglalkozásokon életközeli hozta a könyveket, az irodalmat. Nagyon válogatott gárda volt már az akkori gyakorló is. Mind a tanárok, mind a gyerekek tekintetében. Ottani tanáraimtól azt láttam, hogy amit csináltak, azt nagyon szerették. Még harmadikos koromban Fekete István összes könyveit felolvasták a napközis foglalkozások délutánjain. Zsuzsa néni pedig a Szív című könyvet olvasta fel. Ezt mi ötször visszatapsoltuk. A tanárképzőn napjainkban is tanítanak olyanok, akiknek a keze alatt még én is nevelődtem. Összességében elmondhatom, hogy szerencsés generáció tagja vagyok. Magassy László magyaros kollegától olyan kitekintést láttam, ami még mai szemmel is hihetetlennek tűnne. És kitűnő osztálytársaim is voltak. Középkoromat az óvónőképzőben végeztem, s mivel az újságíró Kulcsár János felesége tanított, tőle is sokat kaptam. De mit is? Történelem szakfelügyelőként amit megkövetelt, megtanított, azt adtam elő, amikor felvételiztem. Simán bejutottam a főiskola történelem szakára, ahol pluszként választottam a könyvtár szakot, ami azután meghatározó lett életemben. Olyan kitűnő egyéniségek, emberek, könyvtárosok tanítottak, mint Rétfalvi Sándor, Csáky Pál, Ferenczy Zsuzsa tanárnő. Szóval igazi életútba bocsátó generáció volt. Azt hiszem, mi még nagyon jó időben jártunk főiskolára.

– Gondolom egyértelmű volt, hogy ezen az úton mérsz tovább. A szakdolgozatodat is e témából választottad?

– Életrajzi bibliográfiát írtam szakdolgozatként. Ám ennek a sikeres teljesítéséhez fel kellett mennem Budapestre az OMÉKK-ba, a Országos Műszaki és Információs Központ

és Könyvtárba, ami akkor nemzetközi hírvolt. Már 1984-ben számítógéppel dolgoztam. Ott olyan Európa-hírű vezetővel találkoztam, mint Futala Tibor. Emberséggel fogadott, szakmailag is olyan példakép volt, akire fel lehetett nézni. Nem volt lekezelő. Egyénisége, kvalitása a legjobbak fölé emelte. Mai mércével mérve is abszolút szakmai inercia pontnak tekinthető az ő teljes vezetői attitűdje. Az eltöltött egyhónapos gyakorlat és gyűjtőmunka végén – én csak ámultam –, de mindent tudott rólam, a szakdolgozatomról és az akkori irányultságomról is. Elintézte már odaérkezésem első napján, hogy az OSZK-ba, az Országos Széchényi Könyvtárba állandó belépőt kapjak.

– Kiről írtad a bibliográfiát?

– Ezt a bibliográfiát nem másról, mint Szentmihályi Jánosról írtam. Amúgy ő volt a könyvtári szakma fő egyetemi oktatója, Ferenczy Zsuzsa tanáromnak is ő volt a tanára, igazi polihisztnak számított. Mert akkoriban voltak még ilyenek. A feleségével megbeszélte, hogy megyek hozzájuk. Praktikus tanácsokkal is ellátott. Szakmailag nagyon topon volt, amit csináltam, azt figyelemmel kísérte. Amikor befejeztem a munkát, hívtak, hogy menjek Budapestre dolgozni. Nem mentem, mert nekem Budapest létidegen.

– Visszajöttél Vas megyébe. Miért? Gondolom Budapesten ilyen szorgalommal ennél magasabb karrierszintekre juthattál volna.

– Igen, visszajöttem Vas megyébe, s itt Vasváron 1985. augusztus 1-jén lett könyvtáros állásom. Mindig jó szellemi közegben, közösségben dolgozhattam, ezért itt helyben

is ezt akartam megvalósítani, még ebben a pályázós világban is. Amúgy a szakmával együtt az embert is szeretni kell. És akkor a közös siker révén egy idő után a hivatásunk életmóddá is válik.

– Miről álmotál akkoriban? Hisz Vasvár nem számított éppen az anyagi lehetőségek Mekkájának.

– Arról álmotam, hogy egyszer majd egy helyen lesz a könyvtár. Szerencsére ezt nemcsak ígérték. A fejlődésszerű előremenetel akkor kezdődött el, amikor a szolgabírói épületbe költözött a gyermekkönyvtár és a raktár, majd 1998. április 23-án birtokba vehettük az akkor átadott mostani épületet, amiben azt megelőzően a vasvári rendőrség működött. Ezzel a két részleg egy helyre került, majd a raktár 1999-ben a régi könyvtár helyére költözhetett, s e fejlődés, e hosszú menetelés zárásaként – mondhatni megkoronázásaként –, 2000 januárjában elkészült a raktár toldalék szárnya is.

– Nem hízgelésképpen mondom, de mindig jellemző volt a munkátokra, hogy a társadalmi igények elé mentek. Kvázi egy lépéssel megelőzték még a szakmát is. Nem volt ebből konfliktusod soha?

– Aki valamilyen téren alkotni akar, annak soha nem szabad a visszahúzó erővel foglalkozni. Legyen az kicsinyes emberi gyarlóság vagy akár szakmai féltékenység, ezekre nem szabad odafigyelni. Mi mindig igyekeztünk a szolgáltatásunkkal, az igények felkelésével, a szolgáltatásunk korszerűsítésével az olvasók elé menni. Egy lépéssel még azelőtt, mint az tömeges igény lenne. Amit nagyon szeretnék kihangsúlyozni. Mi nem vagyunk kivételezettek. Mindent pályázatból valósítottunk meg. Amikor költöztünk, a bútorok 90%-át is így szereztük, s a régi helyünkről csak 3 íróasztalt és egy polcraoszt hoztunk magunkkal.

– Majd végrehajtottatok egy nagy áttörést is, mintegy elsőként megértve a modern kor hívó szavát.

– A nagy informatikai áttörésre gondolsz?

– Igen arra.

– Valóban így történt. Az informatikai áttörés 1994-ben a program megvásárlásával kezdődött. Bármennyire is hihetetlen, de nekünk akkor még nem is volt számítógépünk, a körmendiektől kaptuk egyet kölcsön. Azt a programot fele árban tudtuk megvásárolni. Vizi Lászlónak is sokat köszönhetünk, aki a körmendi könyvtár vezetőjeként pár lépéssel szintén a kora előtt járt, és fontosnak tartotta az informatikai fejlesztést. El kell mondani, hogy a megyén belül a könyvtárigazgatók igazi szakmai csapatot alkottak, összefogva segítették egymás munkáját. Ez a kölcsönös segítség mesze vezetett. Az állomány feltárása, gépi adatrögzítése 1997-től indult be. Állományunknak ma már több mint 70%-a már

adatrogzítva van, és ezzel a mostani EU-s pályázattal a teljes körű szolgáltatást nyújtó adatfelvitel és tárolási szisztéma is megvalósulhat. Internet segítségével otthon fotelel lehet kölcsönözni, böngészni az állományunkban. Ezt az „adatállományt” a helyismereti fotótárral szeretnénk kiegészíteni, kvázi feltárni a helyismereti szellemi hagyatékot. Amit azután háromféle verzióban rögzítünk, de a hozzáférést s a szellemi termék jogszere megőrzését is meg kell oldanunk.

– *Alig volt olyan testületi ülés, amikor a városi könyvtár nem pályázott. Milyen aktuális tervek foglalkoztatnak az előbb elmondottakon túl?*

– Mindig vannak terveink, s azt is kijelenthetem, hogy ennyi pénzt a magyar kultúra nem mostanában kapott. Csak ezért keményen meg kell dolgozni. Mindig is sok volt a pályázati pénzünk. A szerzett összeg 100 ezertől 4 millióig terjedt évente. Az összes fejlesztésünket így sikerült megvalósítani. Szeretném nyomtatékosítani: mindezt úgy tettük, hogy a város amúgy sem könnyű költségvetését ne terheljük. A mi könyvtári pályázatunkhoz egy filér önrészt nem kellett a városnak hozzátennie. Csak tavaly, a két nagypályázattal és az EU-s pályázattal együtt, 18 millió 200 ezer forintot nyertünk. Abban az évben már országosan is észrevették munkánkat. E szakmai munka elismeréseként nyertük el 2009-ben „Az év könyvtára” címet.

– *Mivel indokolták ezt a magas szakmai elismerést?*

– A pályázati gyakoriság és a technikai felszereltség volt az egyik indok. Amúgy a fent említett pályázatok is önrész nélküliek voltak.

– *Ez egészen fantasztikus szeria. Csak úgy nem lehet fejest ugrani még a sikerbe sem. Miként tudta ezt elérni? No nem a jó érdekébenyességre gondolok.*

– Én 1999 óta vagyok itt vezető. Fontos eleme a könyvtárunknak, hogy voltak itt alapozó emberek, akik nélkül egyik napról a másikra nem lehetne a világot megváltani. A sikerekhez és az előrelépéshez kellett az új, korszerű szemlélet. Szabó Imréné elődömről van itt szó és Dr. Hubay Pálnéről. Ők sokat tettek a mi könyvtárunk érdekében, mondhatnám ők alapozták meg a későbbi sikert. Sok programjukat tovább vitték; ilyen a könyvtári olvasótábor is. Valójában az igényességük itt a kulcsszó. A rend, a tisztaság, hogy csodálatos könyvállománnyal rendelkezünk, hogy jelzettel ellátott az állományunk, ez mind-mind velük, az ő kitartó, jó alapozó munkájukkal kezdődött.

– *A kistérségi mozgókönyvtári ellátás is egy sikertörténet. Miről is szól ez a munka?*

– Ezekben a településeken 1990-ig központi támogatással működött a könyvtári ellátás. Majd az önállósággal együtt felmerült annak igénye, hogy az egyes települések a könyvtáraikat már egyedül akarják fenntartani, s kiváltak ebből a szakmai kalákából. Volt, aki fenn tudta tartani könyvtárát, s voltak olyanok szép számmal, akikről ez hatalmas anya-

gi erőfeszítést igényelt, sőt olyanok is, akik nem tudták ezt az anyagi terhet vállalni. Sajnos itt a pénz a kulcsszó, hisz egy kicsi település kötelező alapelátása sok pénzt emészt fel, könyvtárra, könyvvásárlásra egyre kevesebb pénz jut. Azután mi úgy kerültünk ennek a történetnek a közepébe, hogy a szakmai kapcsolat e települések könyvtáraival az átmeneti időszakban, függetlenségük ideje alatt sem szakadt meg. Ennek keretében 2004-ben megállapodást kötöttünk a kistérség településeivel, s e szakmai megállapodással – amikor a kistérség megalakult (Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás) már a kezdetektől, 2005 év végétől indíthattuk ezt a munkát, és 2006-tól csináljuk az egész térségre kiterjesztve. Immár 22 településsel állunk ilyen szakmai kapcsolatban. Partnereinket kettő, kettő és fél havonta keressük fel. 300–400 adagos könyvállományt is mozgattunk, s az internetes kapcsolattal a könyvtáros is látja, hogy milyen állomány van aktuálisan kihelyezve, és ezen adatbázis is meggyorsítja nemcsak a kommunikációt, de a szakmai munkát is. Közösségi szinterekké váltak ezek a könyvtárak, kicsit fellendítette a települések életét is. Folyóiratokat és társasjátékokat is veszünk a települések igényei szerint. A könyvbeszerzési keretünk – kimondottan dokumentum beszerzésre szánva – 3,3 millió forintot évente, és ez kiegészül még 200 ezer forinttal, amit a lejelentett statisztika alapján, mint állami támogatást visszaforgatunk. A szolgáltatás ellátására is kapunk a kistérségtől jelentős támogatást. E településeken tiszteletdíjas könyvtáros van, kivéve Rábahídvéget, ahol főállású könyvtáros dolgozik, s fejlesztésre ők is kaptak keretet ebből az összegből, mintegy 250 ezer forintot. A mi feladatunk a szakmai segítségadás mellett a friss információk anyag átadása is. Ez a szakmai kapcsolatrendszer nagyon jól működik. A környező településeken már várják érkezésünket a kollégák. Ez is jelzi, szükség van a munkánkra.

És az is jelzi, hogy ezt a munkát Gyöngyösi Zsuzsa intézményvezetőnek Vas Megye Önkormányzata Kulturális Tagozata kitüntetéssel ismerte el. Ezt az elismerést szakmailag így indokolták: „1993 óta vezeti a vasvári Dr. Bendefy László Városi Könyvtárat. Az intézmény méltóképpen ápolja névadója szellemi hagyatékát. Különös hangsúlyt fektetnek az informatikai infrastruktúrára. A könyvtár e-Magyarország pontként is működik, így a felhasználók az e-közigazgatás szolgáltatásait is elérik. Különösen jelentős feladatokat ért el a mozgókönyvtári feladatok ellátásában. Speciális szolgáltatásokat nyújt a Vas Megyei Idősek Otthona lakóinak, valamint a fogyatékkal élő könyvtárhasználóknak. Vezetésével hatékonyan használják ki a pályázati lehetőségeket. Munkájára az alaposság, a tökéletesre való törekvés jellemző, agilitása, kreativitása példaértékű.”

– *Lapunk olvasói és a város polgárai nevében gratulálunk a kitüntetéshez!*

– sok –

AJÁNLÓ

*A Dr. Bendefy László
Városi Könyvtár
új szerzeményeiből*

SZAKIRODALOM

- 100 legjobb gombás étel
- 100 legjobb torta
- Arany: A gyümölcskúrák gyógyhatása az egészséges és beteg szervezetre
- Csíkszentmihályi: Kreativitás
- Emelt szintű érettségi 2010 magyar nyelv és irodalom
- Emelt szintű érettségi 2010 matematika
- Emelt szintű érettségi 2010 történelem
- Papp: JPÉ – Marketing
- Ranschburg: A mélységből kiáltok

SZÉPIRODALOM

- Berwin: A vágy virágai
- Flynn: Kielezett helyzet
- Garwood: Királyi adomány
- Méhes: Egyetlenem
- Pépin: Elnökök séfje
- Picoult: Törékeny
- Rosenfelt: Az eltűnt bizonyíték

GYERMEKKÖNYVEK

- Erne: Repülőter
- Wass: Egyedül a világ ellen

DVD

- Hupikék törpikék
- A Maharadzsa lánya
- Majdnem divák
- Margot az esküvőn
- Micimackó: az ajándékok ideje
- Rágcsávók
- Robin Hood legendás élete
- A szamurájok titkos élete

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036

www.blvk.hu

Cserépkályha, csempekandallók

építése, tisztítása, átrakása, vaskandallók
újra samottozása, rövid határidővel.

Érdeklődni:

Kaczor Csaba cserépkályhás

Andrásfa

Tel.: +36-20/481-00-14, +36-94/713-562

Szellemi aranyhíd alatt

Beszélgetés Bodorkós András Kuntár Lajos Sajtó-díjas főszerkesztővel

– Mit éreztél, amikor átvetted a sajtóki-tüntetést március 15-én?

– Szavakban kifejezve? Felemelő és borzongató érzés volt, amikor a színpadra léptem, és Kovács Ferencről, a megyei közgyűlés elnökétől átvehettem a Kuntár Lajos Sajtó-díjat. Most azon az oldalon álltam, amelyik térfélen még soha. Nem én fotóztam, nem én örökítettem meg a kitüntetettek, hanem fordítva történt minden. Olyan volt, mint egy időutazás. Megrázó, mert ehhez ismerni kell Kuntár Lajos bácsi életútját, aki-vel én még személyesen találkozhattam. Ez a díj tisztelgés életműve előtt is, ezért számomra duplán értékes. Nem mellékesen mondom – a Véres Dont haditudósítóként írta meg –, amiért sem a Horthy-rendszerben sem a Kádár-érában nem kapott vállveregést, sőt. Amikor átvetttem a Vas Megye Közgyűlése által alapított sajtó-díjat, belém hasított valami furcsa érzés... a megye, a szűkebb-tágabb pátria fiai sajtódíjat alapítottak, amit első ízben ítéltek oda, ráadásul a magyar vidéken duplán vidékinek titulált újságírónak, nekem. Ez utóbbin azért elgondolkodtam. Mi az, hogy vidék és vidéki. Hát nem egy ország polgárai vagyunk? Netán provincializmus egy megyei sajtódíj, amire ha nem tévedek hat felterjesztett volt. Ugye nem provincializmusról van szó? Mivel a szűkebb-tágabb pátria terjesztett fel a díjra, Vasvár városa, ezért duplán megtisztelőnek éreztem, amikor átvehettem. Annyira megilletődtem, hogy elfelejtettem meghajolni a közönség előtt. Többszörösen is végigfutott agyamban az eltelt negyedszázad, a megye köztudott, hogy itt a Hegyháton pedagógusként kezdtem pályámat. Az indoklás szövege megható volt. Feleségem azt mondta, ez olyan szép, akár egy nekrológ...

Remélem, azzal még várhatunk. Mit mondjak? Zavarban vagyok. Most, hogy erről kérdezel, csak az eltelt évtizedekre gondolok. A Hegyhátra, Egervölgyre, ahol tanítottam, Sárvárra, ahol 1987-ben egyszerű alapítója voltam az akkor újra indított Vasvári Újságnak, majd külsőse a megyei lapnak, azután munkatársra is 1995-ig, majd három lapnak is főszerkesztője; a Vasi Kamarai Híreknek, azután a Vasvári Újságnak, majd 10 évig a Büki Újságnak, ahonnan év végén leköszöntem.

– A Vasvári Újsághoz hűséges maradtál. Miért döntöttél így?

– Ez személyes ügy. Kötődés a Vasi Hegyháthoz. Egervölgy embersége avatott felnőtté. Ha valami nagy trauma ér, akkor meg ide, Vasvárra jövök ki. Barangolok fényképezőgéppel a hátamon. Kimegyek a Szentkút ösbükkösébe, hallgatni a fák zúgását, vagy elmegek Nagymáxfára, meg kiruccanak az osztkői hegybe, a Csillaghegyen innen megcsodálni a százados borona-

falú pincéket. Ha nem lennék a Vasvári Újság mindenese, akkor lehet, hogy ezt a pincésort soha nem nézem meg? Pedig de gyönyörű ez a táj!

– Szép fotókat láthattunk tőled a K17 alkotócsoporthoz a kiállításán, Szombathelyen a Képtárban.

– Igen, ennek az omló-bomló, eltűnőben lévő csillaghegyi világnak állítottam emléket egy fotósorozattal.

– Néha az emlékező melankóliát látom műveidben, írásaidban. Jól érzem ezt?

– Is-is. Ha nem emlékezünk, kitörlik emlékező tudatunkat a napi PR-agymosás prófétái, ami ennek a kicsiny népnek a halálához vezet. Vélhetően ezért e de ja vuk-ézés benned. Amúgy nem prófétálni akarok, csupán értékekre rávilágítani. Én ilyen történelmi légkörben nőttem fel. Jáki srácként a románkori műemlék templom befolyásolta tudatomat, pályaválasztásomat, alkotói világot is. Valahol ott oltódott belém, hogy légy büszke a szülőföldedre. Horváth Imréné Mancsi néniel találkoztam nemrég, aki hajdan, 1965–66-ban engem is tanított Jákon. Ő volt a második tanító néni. Egymásra köszöntünk, s másfél óráig beszélgettünk a késő őszi napsütésben. Csókoltatom az újság hasábjain keresztül is. Mindig szerencsém volt tanáraimmal. Annyi szépre hívták fel a figyelmemet, hogy ma is csak hálával tartozom ezért. Idő multával, felnőttként a léleknek, az emberi együttélés szabályainak a megváltozása kicsit engem is megváltoztatott. Szociológiai helyzetkép-elemzésre készítetted. Moralizálásra. Átélt tragédiák, gyomorgörcsök éppúgy belém ivódnak és velem vannak, mint azokban, akik bizalmukkal megtisztelnek. Aki értéket akar teremteni és közvetíteni, annak számolnia kell a pokoljárással. Ezen az úton kellene a szellemi segítő társak, a család, a barátok, a szerkesztőbizottsági tagok, és az a koncentrikus kör, akik hosszú évtizedek óta bedolgozó a lap-

ba. Ez egy szellemi aranyhíd. E nélkül nem lehet élni. Olyan, mint a levegő, és jó, hogy ez a város jó szellemi levegőjű. Színháza, színjátszói, kitűnő civil körei vannak. A Kultúra Magyar Városa. 2009-ben a városi könyvtár az Év Könyvtára. És volt időszak, amikor nyáreste a Beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház kedvéért csipettük magunkat a szűnyogokkal itt a régi művelődési ház mögötti dombon. Katartikus élmény volt. És az is, ahogyan ez a kicsiny város – micsoda paradigmaváltás! –, az egykori Vas vármegye székhelye, hiteles hely a közép-korban, megyés székváros nem hagyja magát eltüntetni arról a nagyon is valós időtérképről, ahonnan láthatatlan erők ezer éve minden nap megpróbálkoznak ennek a fordítottjával. Hát, itt alkotni, egymásra köszönni nagyon jó. Jó érzés volt, hogy alig megkaptam a díjat, a Benke Tibi sms-ben küldte a gratulációt. Mit mondjak? Kell ennél több?

– Mi vezeti a tolladat?

– A hétköznapi, és az a kollektíva, akikkel ezt a lapot jól-rosszul – ha nem tévedek, immár másfél évtizede – együtt csináljuk, s aminek egyik helyi inercia pontja Baán Erika, aki viselkedhetne pusztá hivatalnokként, de soha nem úgy viselkedik, amikor az újságról van szó. A lapcsináláshoz sikerült mindig nyitott, a világot érzékenyen látó embereket találni, akik ebben a munkában egyenlő rangú partnerek. Most éppen két új taggal bővült a szerkesztő bizottságunk. Pusztai Krisztinával és Baranyai Gáborral. Vannak régi motorosok is a csapatban, és olyanok is, akik idő közben más elfoglaltság miatt nem tudtak velünk tartani. Munkájukban ma is mind sikeres emberek. Akad közöttük olyan is, akit – ismerve tudását –, évekig ostoroztam, hogy tanuljon tovább. Amikor megszerezte a diplomát, azt mondta, nekem is részem van abban, hogy vállalkozott arra a szellemi útra.

– Zárszóként mit mondanál, mit üzennél?

– Próféta és lózungok nélkül, őszintén mondom: elegendem van a hamis prófétákból. Gondolom másoknak is. Szeretnék nyugodt alkotói környezetben dolgozni. S ehhez egy kicsit Vasvár is hozzásegített, a március 15-én Celldömölkön átvett sajtókiütetés pedig megerősített abbéli hitemben, hogy talán társaimmal együtt jó úton járunk. Hisz ez a kiütetés nekik, a város polgárainak és szellemi vezetőinek is szólt. Talán üzent valami ellen is. Az ellen a globálisan fertőzött világ ellen, ami kis híján térdre rogyasztott bennünket. Ez ellen az elfajzott, agyonbonyolított, túlbürokratizált PR-Magyarország ellenében ezerszeresen is értékes számomra és gondolom számukra is ez a díj. Bízom abban, hogy jó úton járunk. Ebbéli hitemben szerkesztőbizottsági alkotótársaimtól, a szombathelyi K17-es képzőművészeti csoport és a vasvári

Castrum Vizuális Műhely tagjaitól is megerősítést kaptam, miként attól a baráti körtől is, akikkel Vasváron évtizede tartom a kapcsolatot, s akikkel épp a vasvári női kézilabda sikerei kapcsán kerültem emberközelségbe. Kavarognak bennem az érzések. Kár, hogy nincsen idő hosszasan ízlelgetni a siker ízét. Mert dolgozni kell. Itt a húsvét a nyakunkon. Épp Balogh József verseinek csokrát válogatom. Ő is ahhoz a szellemi holdudvarhoz tartozik, akik évtizede önzetlenül segítik a lapot. Vagy Dr. Merics Imre, Tormáson élő műgyűjtő állatorvos, aki 1989-ben, amikor kértem, gyűjteményét hozná el megmutatni Vasvárra, ezt zokszó nélkül megtette. A felújítás előtt álló Domonkos Kolostorban állítottuk ki azt a szellemi aranyhidat, ami alatt Berki Violától Szabó Vladimírig húzódott a korszakos festők névsora. Mellesleg most április 1-jén a Múcsarnokban ebből a gyűjteményből egy teremnyi anyagot mutatnak be kilenc másik műgyűjtő anyagával együtt. S őrzöm azt az órát is, amit 1990-ben kaptam a Vasi Hegyhát Képzőművészeti pályázaton, a város különdíjaként. A műteremben ez mutatja az időt. Ezek mind szellemi inercia pontok munkámban.

– Sok eseményt fotóztál. Most amolyan hóhérasztásként milyen fotó passzolna hozzád?

– Egy műtermi kép az asztalnál, amelynek padja Egervölgyről származik. Onnan, ahonnan pedagógusként vétemem, és ahol a Vasi Hegyhát első iskolagalériáját csináltuk meg Joó Antal és Palla László segítségével.

– *Elérzékenyültél. Jól látom?*

– Jól. Ne hozz zavarba! Most kavarognak bennem az érzések. Túl vagyok az ötvenen, régen ilyenkor már a szellemi aratás következett... nehéz minderről érintettség nélkül, objektíven beszélni. Mert tetszik, nem tetszik, szubjektív élmények nélkül nincsen objektív újságírás, csak favágás és bulvársajtózás. Most főleg ez zajlik a világban, értékirtással, reklámbevételek hajszolásával...

– *Ha már a szellemi aratást szóba hoztad. Milyen összegző tervek foglalkoztatnak?*

– Egy kettős könyvön dolgozom. Ennek egyik fele novellákat, interjúkat és egy hosszú, regénynek is beillő novellafüzért tartalmaz. Utóbbinak számtalan családi-rokoni valós gyökere van. A könyv másik fele pedig Andreas el Mondo verseit tartalmazza. E mellett két másik könyvön is dolgozom, ezek turisztikai jellegűek, saját archívumból válogatott eseményfotókkal és fényképekkel. Talán sikerül ebben az évben tető alá hozni mindhármát. Az irodalmi jellegűnél nagyon sürget az idő. A kiadó naponta kérdezi, elkészülök-e április közepére. Remélem, igen.

Zárszóként köszönöm mindenki munkáját, aki ebben a kis híján negyedszázados sajtózásban segítőt volt. Külön köszönöm a vasvári újságkészítő kollektíva munkáját, a város, az önkormányzat és a barátok bizalmát. És csak bízom abban, hogy aki szellemi, alkotói munkára adja a fejét, az soha nem öregszik meg. Ha mégis, ám legyen. Egy biztos: akár bevalljuk, akár nem. Azok, akik valamilyen szinten napi alkotómunkát végeznek, nemcsak tudósítók, krónikások, hanem kimondatlanul is a halhatatlanság apostolaivá válnak. Ez sokszoros felelősséget ró ránk.

Visszatérve az első kérdéshez: amikor átvettem a sajtókitüntetéset, akkor arra gondoltam, hogy 1990-ben Budapesten ott lehettem az első Szabad Sajtó Fesztiválon, Expón, s csorgott a nyálam, amikor a külföldi hírugynökségek felszerelését megláttam. Én is epekedve néztem azt a digitalizált világot, amivel 2010-ben már gyermekeink és unokáink játszanak. Akkor, 1990-ben, Magyarországot felvillanyozta az ölünkbe hullt szabadság, a demokrácia. Akkor azt hittem... de tévedtem. Ma már tudom, a gépekkel sokan csak az embert akarták lecserélni. Humánerőforrássá kívánták az embert degradálni. Ám ez már egy másik, de szomorú történet.

– aus –

Vasvári mesék II.

Az iskola a dombon azon a napsütéses délutánon, milyen kedves emlék... Baán igazgató úr (derék magyar ember volt) csendben hallgatta rövid történetemet. Felesége teát főzött és vajaskiflit tett az asztalra. A pesti iskola, a Szent István-bazilika mellett, a főváros legforgalmasabb pontján nem

meg Virág Endrét, áldott emlékű első tanítótam Vasváron. Esténként már jártak házról-házra a „háromkirályozók” és a Fő tér üzleteiben még karácsonyi hangulat volt. A Zöldfa vendéglőben, a sarkon, húzta a cigány későig. A Zöldfa a vidéki uraságok kedvenc találkozóhelye volt, veszélyes kár-

Endre bízta meg, hogy velem tanuljon. Az én benyomásom az volt, hogy a „pesti iskola” nem győzte meg a vasvári tanerőket...

Így aztán hamar barátok lettünk. Zsilinszkyt mindenki ismerte és szerette. Löwinger Márton aranyérmes hadirokkantnak üzlete volt a Zöldfa épületében. Szemben a Korona Szálló – a tulajdonos fia velünk jártak focizni. A túloldalon Pártos Imre nyitott divatszalon, és az öreg domonkos templomunk körül már működött a Fogyasztási Szövetkezet. A Keserű patikával szemben, a Zinger papírkereskedésben minden volt, amire egy pesti gyereknek szüksége lehet.

Mindezt eltemette a tél, amely 1929-ben meglepte Magyarországot. Nem voltunk felkészülve a szibériai időjárásra. Vasváron mínusz 40 fokot mértek. Baán igazgató úr bezárta az iskolát, az élet megállt, tehetetlenül a hóékák mögött. Mesélték, hogy a rókák és farkasok bejöttek a faluvégi udvarokba, s mi etetőket tettünk az ablakokba az éhező madaraknak.

Egy szerdán aztán csilingelő szánokra ébredtünk a Szentmihályfalvai utcában. Valahonnan (de ki tudja, honnan) katonák jöttek falunkba. Hányták a havat, ittak minden kocsmában, de végre hetipiac volt újra Vasváron! Baán igazgató kidoboltatta, hogy az iskola kinyit a jövő hétfőn... Az a hétfő egy napfényes téli reggel volt és maradt örökre a vasvári emlékeim között.

Entresz Ferenc

tetszett Baán igazgatónak. „Tanulni és tanítani – mondta – csend és szeretet kell.” Aztán felkísért az emeletre. A második osztály a folyosó végén volt, egy napfényes terem, ablakokkal az oszkói út felé. Itt ismertem

tyapartikkal. Zsilinszky, a tulajdonos, úri vendéglős volt, elegáns és szívélyes. A húszas évek végén átalakította vendéglőjét Vasvár szállodájává, táncteremmel és sörözővel. Fia a második elemibe járt, és Virág

Új munkakörök Vasvár közfoglalkoztatási tervében

A munkaerőpiacról kiszorult munkavállalók elhelyezkedését, illetve visszailleszkedését a munka világába egyebek mellett az „Út a munkába” program is segíti. Vasváron a tervek szerint 40 embert vonnak be az „Út a munkába” programba idén. Többségük város-karbantartási, ároktisztítási, parkgondozási feladatokat lát majd el, de a fürdőtakarításra, karbantartási munkálatokra is alkalmaznak munkaerőt, sőt szociális területen is dolgozhat munkatárs a jövőben a támogatási keretből. Kovács Tildával, Vasvár alpolgármesterével beszéltünk a város közmunkaprogramjáról:

„A városra sajnos jellemzőek a nagyon magas munkanélküli mutatók. Azokat az embereket, akik tartósan nem tudnak elhelyezkedni a munkaerőpiacon, segély helyett munkához juttatjuk a program segítségével. Az anyagiakon túl mentálisan is nagyon fontos ez Vasvár életében. A közfoglalkoztatási terv elkészítésében arra törekedtünk, hogy a legmagasabb létszámot alkalmazzassuk. Sok szükséges feladatot átgondoltunk, így a hagyományosak mellett új munkakörökkel is bővítettük a tervezetet. A látványos, az a hagyományos feladatellátás, amit a lakosság nap mint nap tapasztal: ezek között szerepel a közparkok rendezése, köztérek tisztítása, kertészeti munkák. Emellett új területen, festő, karbantartó, burkoló munkák elvégzésére is alkalmazunk idén munkatársakat. A munkavégzéshez az önkormányzat pályázati és egyéb forrásból munkaeszközöket, anyagokat biztosít. Az említettek mellett a fürdőbe takarító munkatársat is tudunk felvenni, valamint szociális területen is dolgozhat egy munkavállaló. A munkaszervezést is támogatásból oldjuk meg. Tavaly egy közmunkaprogram szervezőt vettünk fel, most

újra megújítjuk az ő foglalkoztatását a központi források segítségével. Ő koordinálja a munkákat, összegyűjti a városban adódó lehetséges feladatokat, az intézményvezetőket is megkérdezi, milyen munkákat kellene elvégezni az épületekben. A javaslatokat megvizsgáljuk, hogy és mit lehet elvégezni a közmunka program keretén belül. Emellett a kint dolgozó embereknek is van koordinátoruk, aki a külső munkákat irányítja, ellenőrzi. A tervek szerint 40 főt alkalmazunk majd a programban egész éven át összesen. Ez azt jelenti, hogy lesznek 25–30-an, akik 9 hónapig keresztyül dolgoznak majd. Mellettük lesznek olyanok is, akiket 4–5 hónapig alkalmazunk a nyári időszakban, hisz a nyár indokolja a többletlétszámot is. A nyári szezonon kívül azonban 10–15 ember munkája is elegendő, hogy ellássa a városban adódó feladatokat. A nyáron viszont egy esős időszakban több ember kell a köztérekre, ugyanis mire egy kaszálással végeznek, újra lehet azt előlről kezdeni. Akkor kell a teljesebb létszám. Szintén a közmunkások látják el a városi rendezvények körüli logisztikai, tereprendezési, színpadállítási feladatokat is. Ha mindezt bérből kellene kigazdálkodnunk, kevesebb jutna a rendezvények tartalmi munkájára, szervezésére, programokra. A télen több ízben hóesés nehezítette az életet Vasváron is. Ám az utcák, járdák reggelre minden nap járhatók voltak. Ebben nagyon nagy részük volt a közmunkásoknak. Az alkalmazott emberek hajnali fél ötkor már az utcákat tisztították, síkosság-mentesítették, lapátolták a havat a templom, az üzletek, a rendelő környékén zokszó nélkül. Le a kalppal előttük, azt mondhatom.”

Pogács Mónka

Tanulni, fejlődni mindig kell

Gergye László a közmunkások oktatója volt a Hegyháton. A tapasztalatairól kérdeztük:

– *Mi volt a feladata?*

– 15 embernek tartottam képzést Vasváron, akik a kisgépek szerkezetét, használatát, karbantartását sajátították el.

– *Milyen bizonyítványt kaptak a dolgozók?*

– Ez a képzés ugyan nem adott OKJ-s végzettséget, de az itt szerzett tudást szerkezetéről, használatáról, munkavédelemről, biztosan jól tudják majd hasznosítani a hallgatóim. Erről egy igazolást is állítottunk ki a számukra.

– *Gyakoriatik manapság az ilyenfajta képzések?*

– Az a tapasztalatom, hogy egyre több a munkanélküli, és az emberek az ilyen és ehhez hasonló képzésekkel, például motorfűrész-kezelő tanfolyammal egy új irányt vesznek, új lehetőség nyílik számukra a foglalkoztatás terén. Élni kell ezekkel a tanulási alkalmakkal. Tanulni, fejlődni mindig kell.

– *Mióta oktatja ezeket a szakmákat?*

– 2002-től oktatok munkanélkülieket, szakmunkásokat. Az a tapasztalatom, hogy a tanfolyamokon a hangulat jó, a szorongás főleg vizsgák alkalmával van, de a szóbeli és gyakorlati vizsgán feloldjuk ezeket a feszültségeket. A vasvári tanfolyam után egy ugyanilyet Szalafőn tartok majd, aztán gépkezelői képzést, illetve lakatos, víz-, gázcsőszerelő OKJ-s képzés következik Szombathelyen.

– *Milyen végzettséggel lehet több szakma, tanfolyam oktatója?*

– Én gépész végzettségű vagyok, a munkavédelmi végzettségemmel pedig cégeknél látom el a munkavédelmi teendőket.

pm

Közmunkásokat képeztek Vasváron

Háromnapos tanfolyamnak adott helyet a Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás Paktum irodája. A társulás szervezésében 15 közmunkás kapott elméleti és gyakorlati képzést kisgépek működtetéséhez a program keretein belül. A fűkaszákat, különböző motoros kisgépek használatához szükséges tudás mellett munkavédelmi, szerelési ismereteket is el kellett sajátítaniuk a hegyháti településekről delegált munkásoknak. A 3 napos tanfolyam vizsgával zárult.

A képzés elengedhetetlen eleme volt a Közmunka Tanács által kiírt téli-tavaszi közmunkaprogramnak. A január 18-án indult és június 15-én befejezendő foglalkoztatási program oktatási részére a 23-ból 19 hegyháti település delegált 15 hallgatót a

kisgépek kezelését, működési elvét, karbantartását bemutató kurzusra. Azért épp gépkezelői tanfolyamra volt szükség, mert a programban részt vevő emberek most a sövényvágó, ágvágó, önjáró és damilos fűkaszával dolgoznak a településeken. Az eredmény ugyan nem OKJ-s végzettség, de a kapott igazolás hasznos lehet a jövőben az emberek számára. S hogy kik részesedhetnek a programból? A rendszeres szociális segélyen élők és RÁT-osok (Rendelkezésre Állási Támogatásban részesülők) 50%-ban kerülhetnek a közmunkaprogramba. A többiek azok közül kerültek ki, akik álláskereső, egyéb munkaügyi vagy szociális ellátásban nem részesülnek, de együttműködők a munkaügyi központtal és kirendeltségével, valamint azok, akik idénytől a család

második, harmadik tagjaként már nem kaphatnak „RÁT”-os támogatást az új törvényi szabályozás miatt. A Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás, amely a közmunkaprogram pályázója és a dolgozók alkalmazója is egyben, a térségi rászoruló családokon is igyekezett így segíteni, akik belefértek a képzésbe és keretbe. A pályázatnál minimum 30 fő bevonása, illetve minden 100 RÁT-os után 1 fő felvétele volt lehetséges a programba. Ez 34 embert jelent a Hegyhát esetében. A társulás öt és fél hónapra határozott idejű szerződést kötött velük, és egy felsőfokú munkanélkülit is tudott alkalmazni az adminisztrációs feladatok és munkaszervezés ellátására. A közmunkaprogram teljes költsége közel 21 millió forint.

pm

A középiskola hírei

A tavasz a versenyek időszaka az iskola életében, folyamatosan zajlanak az országos, megyei, regionális szintű megmérettetések. A diákok sokoldalúságát jelzi, hogy több területen mérik össze képességeiket más iskolák diákjaival.

– Részt vettünk a szombathelyi Horváth Boldizsár Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskola által szervezett üzleti idegen nyelvi (német) versenyen.

– Megyei szintű idegen nyelvi tantárgyi versenyen szerepelnek diákjaink angol és német nyelvből.

– A kőszegi Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi és Informatikai Szakközépiskola tavaszkiöntő rendezvénye az angol nyelvet tanuló diákoknak jelentett kellemes élményt.

– Szentgotthárdon lányok részvételével megrendezett focibajnokságon 4. helyet szerzett csapatunk.

– A Megyei Vöröskeresztes vetélkedőn sikeresen szerepeltek a 11. évfolyamos lányok.

– Szakmai versenyeken is indultak diákjaink:

– Az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen a postai ügyintéző szakon Kohl Katalin bekerült az országos döntőbe, amit Budapesten április 7–9. között rendeznek meg.

– Szintén a postások számára szervezett a debreceni Bethlen Gábor Közgazdasági Szakközépiskola és Szakiskola vetélkedőt. A legjobban szereplők áprilisban találkoznak, s szóban is összemérik kreativitásukat, tudásukat. A vasvári csapat tagjai: Kolcsár Krisztina, Kohl Katalin, Szakonyi Ramóna.

Folyamatos a következő tanévben bevezetésre kerülő szállítmányozási ügyintéző szak előkészítése, szervezése.

Tavasszal sokféle program várható a diákok részére, melyek egyrészt a diákmozgalom rendezésében, másrészt a TÁMOP keretében valósulnak meg. A diákok, tanárok szeretnék a szülőikkel együtt lebonyolítani a rendezvényeket, várjuk támogató részvételüket.

Major Ágota igh.

Nemzetközi delegáció a Kardosban

Mindannyian tudjuk, érezzük: valami baj van az oktatással. „*Sok a tananyag, kevés az idő, a diákok motiválatlanok, érdektelenek, a megtanult ismereteket nem tudják a gyakorlatban használni, alkalmazni*” – hangzik el oly sokszor.

A vasvári általános iskola éppúgy küzd ezekkel a problémákkal, mint más település iskolája. Sőt – tudtuk meg a világ különböző tájáról érkező tanároktól, oktatásügyi, miniszteri szakemberektől – Törökországban, Írországban, Olaszországban, Norvégiában, Spanyolországban (ezekből az országokból való a szeminárium tagjai) is ezt tapasztalják.

Éppen ezért – haladva a korrallal – iskolánkban bevezettünk több új tanulás-szervezési eljárást, új módszerekkel, új taneszközökkel próbáljuk diákjainkat motiválni. Kompetencia alapú programcsomagokat használnak pedagógusaink. Szakmai továbbképzéseken vesznek részt tanítóink, tanáraink az elnyert TÁMOP 3.1.4. szakmai pályázatunknak köszönhetően.

Ennek is tudható be, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem Regionális Pedagógiai Szolgáltató Központ által elnyert pályázatból megszervezett szeminárium egyik állomása Vasvár volt. A külföldi szakemberekből álló csoport megtekintette iskolánkat, bepillantott néhány osztály- és szakterembe. (Nagyon tetszett mindannyiuknak az intézmény.)

Majd a kompetencia alapú oktatásban részt vevő 4. évfolyamos angol nyelvi csoport bemutató óráját nézhették meg a szakemberek. Ódor Anna tanárnő irányításával elkápráztatták a gyerekek a hallgatóságot.

Az óra után feltett kérdésekből kiderült, azt hitték, hogy a tanulók több éve tanulják az angol nyelvet (ebben a tanévben kezdték el). Elismerésüket fejezték ki a tanárnőnek a színes, élvezetes, pergő óráért, ahol az első szótól, az utolsóig minden angolul hangzott el, s láthatóan a gyerekek nagyon élvezték ezt.

Nemcsak az iskolát mutattuk be vendégeinknek, hanem városunkat is. Még a késői ebéd előtt polgármesterünk várta a vendégeket a hivatalban, majd rövid sétával bemutatatta a város központját.

Sejberné Szabó Mariann

VASVÁR

A Vasvári Béni Balogh Ádám Gimnázium, Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskola várja a jelentkezőket a 2010/2011. tanévre szállítmányozási ügyintéző szakra.

Tájékoztató a szállítmányozási ügyintéző képzésről:

- Kétéves nappali képzés, amelynek keretében a gazdaságban jellemző szállítmányozási, áru fuvarozási és személyszállítási feladatok ellátásához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket sajátítják el.
- A nyári időszakban 90 órás összefüggő gyakorlatot kell teljesíteni áru fuvarozást, személyszállítást vagy szállítmányozást végző vállalatnál.
- Középfokú szakképesítés.
- A Szállítmányozási ügyintéző szakképesítés birtokában felnőttképzés keretében egy-egy újabb modul elsajátításával további képzettségként megszerzhető:
 - Közúti közlekedésüzemvitel-ellátó
 - Légi közlekedésüzemvitel-ellátó
 - Vízi közlekedésüzemvitel-ellátó
- A szakmai és vizsgakövetelmények alapján szerzhető rész-szakképesítések:
 - Menetjegyellenőr
 - Menetjegy-pénztáros

Jelentkezés:

- Az iskola által rendszeresített jelentkezési lapon, amely átvehető az iskolában személyesen vagy letölthető az iskola honlapjáról. (www.bbap-vasvar.sulinet.hu)
- A jelentkezési lap beadásának határideje: 2010. augusztus 6.
- Jelentkezhet, aki érettségi bizonyítvánnyal rendelkezik, és legkorábban a szakképzés befejezésének évében (2011/12. tanévben) tölti be a 22. életévét.
- Részletesebb információ az iskola igazgatójától kérhető telefonon vagy személyesen (Vasvár, Járdányi u.13., tel.: 94/573-142)

Balogh József Júdás monológja

Ott az Olajfák Hegye,
ezt persze te is tudod, Jézus.
Azok a piszkos anyagiak,
a 30 ezüst...
Hallom, Pilátus visszakozna,
felesége valami álmot látott.
Kérlek, ne szólj közbe,
nekem az elárulás-missziót
teljesítenem kellett, de mondd,
Péternél volt ilyen?
Hozattam egy erősebb keresztet
a kijelölt, szüette helyett,
s megmondom Veronikának,
menjen a kendővel eléd,
a látszat rendkívül fontos.
Megjövendőlnöm nem nehéz,
lesznek még sokan a későbbiek
során,
akiket jóságukra való tekintettel
likvidálnak.
Én eleget teszek a Prófétáknak.
bizonyítékomnak szerves része
ez a herce-hurca.
Te sem tudod bűneitől
megváltani a világot!
Magamban szurkolok,
hogy sikerüljön,
hogy ez legyen az utolsó
földi gyalázat.

Andreas el Mondo: Az utolsó stáció előtt

Az utolsó stáció:
Indulni a fény útján
Pánikbeteg, zéró sebességgel is...
Mit szól mindehhez Einstein?

A halhatatlanság olajos magvát
Isten az élet sarába oltotta,
Kelesztve-rejtve élesztette
Fényéveken át az életet, s felnevelte
A Genezis galaxisait.

Szikrázó remény a vágy,
Nőgyűlölő lett volna Pál,
Ki útra kelt a fényvel
Damaszkusz poros útján?

A halál fényes ösvényét járva
Kivont kardjával megvonta a mérleget,
Rozsdás fringiját
Hüvelyébe taszította, s új útra kelt
A romló erkölcsű Kisásziába,
Megalajozni Isten csikorgó szekerét.

Képtelen gépezetét a múltnak
Mi is szüntelenül olajozzuk...
Pál kérdései e jelenben
– ha torzultan is –
Nyomasztanak ez idő szerint
Időszerű kételyek;
A törvény érvényes útja-e
Az üdvözülésnek?

Melyik törvény?
Melyik út?
Az eltévedt jelen vagy a feltámadt múlt?
A római vagy a mai?
Netán a Jézus Krisztus-i?
Ha nem tudod a választ,

Istentől telefonos segítséget
Kaphatsz...
Nem gépi hangon figyelmeztet: az
Utolsó stáció Húsvétja előtt...

Gondolunk erre?
Gondok Golgotáján keresztre
– mi már csak virtuálisan feszülünk–
Vágyakozva várakozunk,
Mielőtt magához bocsát Isten,
Megadva a végső feloldozást.
Míg kéréseinkkel Isten szavába vágunk,
Kapaszkodunk Pál intelmeibe.
Azt hiszem e válasz inkább igen...
Igen, sztoikus volt Pál

De én, mindig csak én,
Mikor is tévesztettem utat?
Odafelé, vagy visszafelé
Jövet?

Mikor legutóbb búcsúztam,
Földszagú tavasz-reggelen
Anyám kertjében álltam
Arra pontosan emlékszem,
– akkor bizonyosan nem –, mikor
Friss ébredéssel kelt a Nap,
A magok sárosan
Nyújtóztak a fény felé.

Lassan felér hozzám a fény,
Az utolsó stáció...
Húsvét van, megint
Tágnak a Galaxisok,
Széthullóban a világ,
Az utolsó reménység, a
Föltámadás.

2010. március 1.

Tausz-novella a Jelen Kiadó antológiájában

Az Irodalmi Jelen Kiadó által meghirdetett novella-pályázaton Tausz István, aki alkotó tagja lapunk szerkesztőbizottságának, egy húsz évvel ezelőtt írt novellájával pályázott. A beérkezett 386 írásműből az antológiát szerkesztő szakmai grémium 55-öt talált publikálásra érdemesnek. E válogatott novellákat a Kenguruk a Körúton című kötetben adták közre. Az antológiában Tausz István „A Pléhkrisztus Pilátus előtt” című novellával törte át azt a bizonyos falat, ami országvilág előtt ismertté tette novellistaként. Művét, mely a Kádár-korszak parafrázisait, félelmeit, álszentségét is felvonultatja, érdemes elolvasni. Akik válogatták a műveket, nem véletlenül választották ki István írását, ami az antológia 209. oldalán olvasható.

A hogyan is kerültél be az antológiába kérdésre István szerényen válaszol: – A kiírt pályázat az egész irodalmi jelennek szólt, ezért alapvető kritériumként szabták meg a rövid terjedelmet.

Az antológia megjelentetésén fáradozó kiadónak olyan ismert szerzők a partnerei, mint Ó Nagy Zoltán, Poós Zoltán, Kányádi Sándor, Szócs Géza, Ambrus Lajos, Wiener-Sennyey Tibor ismert irodalmárok, írók, csak a teljesség igénye nélkül.

– Új oldaladról ismertünk meg, azt is mondhatnám, egy kicsit kitarulkoztál, közelebb engedél bennünket magadhoz, s ebben a kitarulkozásban, megismerésben, a rejtőzködés feloldásában segítségünkre volt ez a novelláskötet is. Mondhatom dupla öröm számunkra, hisz ezzel a novellával áttörted a hallgatás falát, hisz eddig – bár 6–8 kitérő novelládról tudok, ezek jobb híján az íróasztal fiókjában porosodnak – nem törekedtél sajtónyilvánosságra.

– Köszönöm, hogy így vélekedsz. De nem szeretném, ha most valaki is kérdésesrel vádolna. Én továbbra is megmaradok az eddigi értékrendek és irányvonal mellett. Ugyan részt vettem két turisztikai kiadvány

írásában, szerkesztésében, és megírtam a 250 éves Egervölgy történetét is, de nem tartom magamat irodalmárnak.

– Túl szerény vagy, mint mindig. Elég, ha csak kezembe veszem az antológia rólad készült összegzőjét. Ebből kiderül, hogy Tausz István 1991 óta helyi és megyei lapokban publikált, ott megjelent glosszái, tudósításai mellett ez a novella nekünk is meglepetés. Mint szerkesztő fűzöm hozzá: a 2007-ben megjelent 260 oldalas Egervölgy 260 kötet ihletett riportokat, írásokat tartalmaz, szociológiai érzékenységre sem vagy híján. Milyen terveket foglalkoztatnak irodalmi szerzőként?

– Jelenleg Kisfaludy Sándor vasi vonatkozású életrajzából merített színművön dolgozom, aminek a bemutatóját Kámban 2010 őszén tervezzük. És ha időm engedi, bedolgozom a Vasvári Újságba.

– sok –

Tausz István: Pléhkrisztus Pilátus előtt

– Vihar lesz Jancsi, indulj mer' utolér! – kémléli a gazda az eget.

Az morog valamit a maga érthetetlen nyelvén, s a kapatosok imbolygó járásával nekivág a faluba vivő jó egy-órás útnak. A másik hosszan néz utána, majd lemondón legyint. Mozdulatában van szájalom, segíteni akarás egyaránt. Bum-bum Jancsi az ágrólszakadt kis napszámos születésétől fogva néma. Csak brummog, de megteszi mindazt, amit mondanak neki. Megél a maga kenyerén meg a mások jóindulatán. Étél, ital fejében ha kell répát aprít, ganét talicskáz, mint most is itt ezen a külteki tanyán.

Jön is a zivatar vésszesen, a másik falután már a jég veri. Itt a szele is, az útmenti jegenyék bőszen hajladoznak. Hirtelen leszáll az este, Jancsi menedék után néz. Ismerős vén cserfa terebélye alá húzódik, nincs is ott egyedül. Korhadó keresztből rozsdás pléhkrisztus néz le rá szomorúan, s ez bátorságot tölt belé. Oltalmat kérő imára kulcsolná a kezét, de egy erős széllelés majd hanyatt löki. Az Úr Jézus is a nagy szélben mintha megmozdulna odafönn, a lábát emelgeti. Vacogni kezd, de a megváltó most meg baljával int neki, mintha hívná: „Gyere Jancsi, ne félj!” Hirtelen támadt fényességben lesújt az ég haragja, s a villám telibe kapja a cserfa főágát. Jancsit a légnyomás árokba taszítja, nem látja hát, hogy Krisztust is a keresztből leszakította. Felugrik, s árkon-bokron át menekül, de jaj, valami vagy valaki a nyomába ered. A szörny egyre csak sarkában zörög, kalimpál, úgy kergeti. Jancsi végül megadja magát a tomboló vihar, fáradtságnak és a félelemnek, lerogy, úgy várja a végítéletet. A rémség a förgögetől hajtva az útra veti ki magát egyenest a zúgva közeledő autó elé. Vészjósló robaj, s a letépett pléhkrisztus már az úton keresztben, a nagy fekete Volga meg az árokban elnyugodva fekszik.

*

Reggel nagy a futkosás a tanácsházán. Ott az elnök elvtárs, a párttitkár, tanács- titkár, de még a téeszelnök is. Juliska nem győzi főzni a feketét, a holtspádt tanácselnök meg töltögetni a pálinkát. El is kél most a szíverősítő, a megyei elvtársaknak valamit mondani kell, ki tette, miért tette?

– Ki akarná más pártunk vezetőinek vesztét, mint az osztályellenség? – szögezi le rögtön a párttitkár. Régi káder, sokat látott öreg róka már.

– Kulákok már nincsenek! Hetvenháromat írunk, nem ötvenháromat – szól közbe idegesen a téeszelnök.

– De reakciók vannak – így a tanács- titkár.

A párttitkár fejéhez kap.

– Úgy van elvtársam. A klerikális reakció. Hozassák be a papot! – kiált ki az ajtón.

A tanácselnök óvatosabb.

– Én azt mondom, a rendőrségre bizzuk. Ha büntény, hát bűnös is lesz. Ha meg...

– A megyei titkár elvtársat talán most műtik a kórházban. Itt nincs „ha meg”. Merénylet van csak, bűn, ami büntetést követel – vág szavába a másik.

– Lehet baleset is. Vihar volt az este – próbálkozik tovább az elnök.

A párttitkár pulykavörös a méregtől, meg a pálinkától.

– Egyre megy. Ne akadékoskodj!

Beront a körzeti rendőr, megáll a pohár a kezükben.

– Itt a tettes. Meg a tanú. – Összegörbült rozsdás pléhdarabot dob a földre, rálép, durva csizmájával kiegyengeti. – Ezek a szegkek durrantották ki a megyei titkár elvtárs autójának a kerekeit.

A holtra vált Bum-bum Jancsit meg oda- penderíti a sarokba.

– A Krisztusát! – kiált fel ámulva a tanácselnök, s végre fölhajítja stapedlijét.

– Mondtam a szentségit! Nem hitted el. Ezek mindenre képesek, de most a nyakukra lépünk – fogadkozik a párttitkár.

A tanács- titkár megrökönyödve kérdi.

– Ez a félkegyelmű a tanú? Hiszen ez néma.

– Mit számít az! Majd kiszedik belőle – förmed arra is a párttitkár.

Belép a pap, arcán tanácsalanság. Átlátja rögtön, mire megy ki a dolog, tudja már mi történt. A párttitkár azonmód neki is esik.

– Garantálom, ezért meglakol. Ez az alak – dobant sáros csizmájával a földön fekvő Krisztusra – rátámadt a megyei első titkár elvtársra. Kis híján megölte.

– Nem tehet róla. A villám ledöntötte a keresztet.

– Nem-e? Ki engedte, hogy lemásson onnan? Maga engedte? Ki az oka?

A telefon élesen csörögni kezd, mind összerezzenek. A tanácselnök sápadtan nyúl a kagylóért, keze remeg. Hosszan hallgatja mit mondanak, arca lassan élet kap.

– Igenis, első titkár elvtárs. Mind örülünk, valósággal meg vagyunk nyugodva. Értettem. – A többiek egyre kíváncsibbak, közel hajolva hallgatóznak. – Az estére ott lesz. De, de igenis. A mi hibánk volt, mi is hozzuk helyre.

Leteszi a telefont, kérdőn néznek rá. El- sőként tölt, majd rögvést föl is hajtja.

– A megyei titkár elvtárs jól van, kutya baja. Azt mondja, lárifári, csak a barom so- főrt tehet róla. Minket nem okol. Csak a cso- magtartóban lévő fél disznót sajnálja. Nagyfaluban kapta, az odalett. Rádólt a pá- linka az összetört demizsonból. Mondtam, az a mi dolgunk – kacag fel vígan, s a töb- biek is mind megkönnyebbülnek.

Még az atya is elrebeg magában egy rö- vid hálaimát. Aztán csöndesen megszólal.

– Hála istennek, hogy nem esett baja. Akkor mi mennénk is Jancsival.

– Na nem úgy van az! – csattan fel a párttitkár. – Ennyivel nem ússzák meg!

– Hagyd már – csitítja a tanácselnök. – Látod, nincs köze hozzá.

– De a krisztusát, igenis tehet róla! Az ártatlan sofőr lesz az oka? Nem aki oda föl- tette „ezt”? – tapos rá megint a korpuszra. – Aki imádja? Nem az az oka?

A pap magában imádkozik, kéri minden- hatóját bocsásson meg a káromlónak.

Jancsi mindeddig nézett csak ijedten hol ide, hol oda. Ahogy a földön fekvő, meg- tiport megváltóra pillant, eddig ismeretlen valami önti el lelkét. Hirtelen olyat tesz, melyet életében még soha. Váratlanul meg- szólal, tisztán és érthetőn. Eleinte halkan beszél, majd egyre bátrabban.

– Én vagyok az oka. Engem hívott, én meg elfutottam előle. Bánatában autó elé vetette magát. Engem kell elítélni, a bűnös én vagyok.

Rámerednek, mintha szellemet látnának. Soha meg nem szólalt még emberi hangon.

A pap keresztet vet, s halkan rebegi szin- te csak magának.

– Feltámadt. Jancsiban támadt fel.

Őbelé is bátorság költözik. Felveszi a földről a pléhkrisztust, int Jancsinak, s szó nélkül faképnél hagyják az elképedt társasá- got.

„Pilátus és a farizeusok” – morfondíro- zik már odakinn, majd kajánul megkérdi.

– Jancsi, hát nótázni tudsz-e? Daloljál valamit az Úr Jézusnak!

Annak nem kell kétszer mondani. Mély torokhangon, de tisztán száll az ének utca- hosszatt: „Örvendjetek angyalok! Jézusunk föltámadt!...”

A falu népe kicsődül, az asszonyok ke- resztet vetnek a látványra. Elöl viszi a pap magasra tartva a girbe-gurba pléhkrisztust, mögötte teli torokból énekel a néma.

A nagyopfájú farizeusok meg csak ma- gukba roskadtan ülnek némán, elhagyatva...

Önkormányzati ülés

Jó a rendőrség munkája, jelentős támogatás a civil szervezeteknek

Jó a rendőrség munkája

A képviselő-testület március 25-én megtartott ülésén tájékoztatót hallgatott meg a Vasvári Rendőrkapitányság munkájáról. A beszámoló dr. Házi Béla terjesztette a testület elé, az ülésen jelen volt dr. Takács Tibor rendőr ezredes, a megyei főkapitány helyettese is. A városi rendőrkapitány elmondta, hogy az összes megyei bűncselekményeknek csupán 7,8%-át követik el Vasvár és térségében. Az 548 esettel Vasvár a megyében az utolsó helyen kullog. Sikeresek a felderítések is. A baleset-megelőzési munkában az ittas vezetők kiszűrésére és a gyorshajtók megfékezésére is összpontosítottak. A sikeres 2009-es évhez képest azonban úgy tűnik, hogy az idei kiemelt lesz, mivel komoly bűncselekmények történtek az év első negyedében.

Bár a beszámoló arról adott tájékoztatót, hogy a közrend és közbiztonság jó Vasváron, a városatyák azért bőven találtak neuralgikus pontokat. A beszámoló – bár ez nem a rendőrség mulasztásából fakadt – beárnyékolta a közelemben nagy sajtóvisszhangot kapott erőszakos bűneset. A testület tagjai örömmel konstataáltak, hogy kitűnően alkalmazta 9 esetben a távollétot a helyi rendőrség, s azt is, hogy a falfirkálók is ügyességen végezték, s vélhetően a gördeszkások és a diszkós randalírozók ellen is keményen fellépnek a rend vasvári őrei. Sajnos mindenhová nem lehet rendőrt állítani, pláne nem egyszerre. Házi Béla városi kapitány nem rejtette véka alá, az állomány létszáma jelentősen, 16 fővel csökkent az elmúlt évekhez képest. Feltöltött állományuk akkor volt, amikor a határőrség megszűnését követően az ottani állomány is a rendőrség kötelékébe került. Ám ez már a múlt.

V. Németh Zsolt polgármester megköszönte a rendőröknek az előző évi munkáját. Kiemelte: tavaly a téli áramhelyzet okozott gondot, majd a nyári árvízhelyzet. A rendőrség hathatós segítséget adott mindkét esetben. A testület a vasvári rendőrség munkáját jónak értékelte és a beszámoló egyhangúlag elfogadta.

2009. évi költségvetési rendelet módosítása és zárszámadás

A képviselő-testület módosította a 2009. évi költségvetési főösszegeket a 7/2009. (IX.29.) számú rendeletmódosítással elfogadott 1 milliárd 299 millió 175 ezer forint bevételi és kiadási főösszegét 69 ezer 550 forinttal csökkentette. Ez a csökkenés a különféle pályázatok pénzügyi teljesítésének – az eredeti tervezetthez képest való – későbbi időpontokra toldásából fakad.

A költségvetési kiadás főösszege 1 213 825 ezer forintban, a működési kiadás főösszegét 894 391 ezer forintban határozta meg, az önkormányzat felújítási és felhalmozási kiadásai összesen 335 millió 234 ezer forintot tettek ki.

A képviselő-testület valamennyi törvényi kötelezettségének eleget téve végezte pénzügyi-számviteli feladatait, a könyvvizsgálók sem állapítottak meg törvényi hiányosságot. Egyben hangsúlyozták: jelentős beruházások folytak és folynak Vasváron, a költségvetés e jelentős pályázati forrásból megvalósuló beruházások ellenére is egyensúlyban tudta tartani költségvetését, annak ellenére, hogy jelentős önerőt igényeltek ezek projektek. A város adósságállományt – sok más várossal ellentétben – nem görget maga előtt, és jelentősen csökkentette az önkormányzat intézményi terheit azzal is, hogy az iskola konyháját vállalkozás üzemelteti.

A képviselő-testület az elhangzott szakvéleményekkel egyetértve mind a 2009. évi költségvetés módosítását, mind annak zárszámadási mérlegét egyhangúlag elfogadta.

Beszámolt az általános iskola

„Jó és hatékony az oktató-nevelő munka a Kardos László általános Iskolában” – állapította meg a testület, meghallgatva az iskola munkájáról készített beszámolókat. Az iskola igazgatója, Horváthné Tóth Mária azt is elmondta, hogy annyira sokszínű beszámolókat készítettek az iskolában folyó oktató-nevelő munkáról, hogy azt nem akarja szóban kiegészíteni. Viszont azt igen, hogy a ma iskolájában leképeződik a társadalomban megjelenő összes negatívum. A primer közösségek, a családok bajban vannak. S nem biztos, hogy olyan gyerekek érkeznek az iskolába, akik tartják a házirendet. Ott, ahol mindkét szülő munkanélküli vagy alkoholisták, bizony devianst lesz a gyermek. Pozitív változás, hogy igazolatlan mulasztás miatt az elmúlt évben nem kellett a jegyző asszonyhoz fordulni. Iskolakerülő nincsen, lógó gyermek viszont akad, ők azok, akik egy-egy órára „elfelejtettek” bemenni.

Dr. Wessely István tanácsnok elmondta, hogy a bizottsági ülésen tárgyalták a beszámolókat. Megállapították, hogy Vasváron is csökken a gyermeklétszám és az állami normatíva is. Az abszolút értékek is csökkentek. Az intézmény kiadási oldala imponálóan csökkent. Alig 200 milliót meghaladó költségvetése van, ez 25%-os csökkenés, egyik oka a konyha kiszervezése, a másik, a csökkenő állami finanszírozást és gyermeklétszámot le kellett követnie az iskolai költségvetésnek, gazdálkodásnak is. Egy nevelőre jutó gyermeklétszám tekintetében is jól áll az iskola. Az integrációról is beszéltek, a programban mára a pozitív oldal van túlsúlyban.

Nó a hátrányos helyzetűek száma. Konyha kiszervezésének tapasztalatai: voltak pozitív visszajelzések és negatívok is. Összességében nem romlott a minőség, van akinek a régi, van akinek az új tetszett. Egy év távlatából megállapítható, hogy ez hasznos lépés volt.

Alsóban szöveges értékelés van. Talán az lenne a legjobb, ha szöveges és jeggyel kísért értékelés is lenne. Mérési eredményeik általában jók a megyei és országos átlaghoz képest. Öröndetesen jó az iskola és a fenntartó önkormányzat között a munkakapcsolat – zárta összegzését Dr. Wessely István tanácsnok, bizottsági elnök. A bizottság a beszámoló elfogadásra javasolva támogatta.

V. Németh Zsolt polgármester megkérdezte: a kompetenciamérés eredményeinek ismeretében az iskola átlaga hová rangsorolja a Kardos László Általános Iskolát, és ez mennyire tükröződik a továbbtanulás eredményességében?

Horváthné Tóth Mária igazgató válaszában elmondta, hogy a legmagasabb átlaggal a budapesti iskolák dicsekedhetnek, a megyeszékhelyé és a kisvárosokhoz mérten Vasvár eredményei is jók, bizonyos térségekhez képest pedig kiugróak.

A továbbtanulás megalapozott, akik középiskolába, szakközépiskolába mennek, azok megállják a helyüket, évente jelentős az érettségi után a főiskolára és egyetemre jutók aránya is.

Kovács Tilda alpolgármester kifejtette: az iskola vezetésével, az alapfeladat ellátóval jó az együttműködés. Nagy aktivitás tapasztalható a város közéletében való megjelenésben is. Nyilván a gyermekektől is függ az eredményesség, ám az oktatás alfája-omegája a pedagógus. A jó reáleredményeknek örül, különösen akkor, amikor országosan e téren romlás tapasztalható. Mivel csökkent a magyar órák száma, vélhetően ennek tudhatók be a romló eredmények.

Integráció párti vagyok. A súlyos nevelési mínusszal érkezők sokkal több problémát hoznak, mint a más problémákkal érkezők. Sajnálja, hogy a pedagógus differenciált munkáját nem lehet elismerni. És azt is, hogy a kötelező továbbképzést nem finanszírozza az állam. Ezzel tovább nőnek az iskola terhei.

Az igazgató az is elmondta a testületnek, hogy a 7 éves szakmai képzés mindezek ellenére kötelező maradt. Kormányzati forrás híján pályázatokra ösztönzik az iskolákat. Alpolgármester asszonynak köszöni, hogy elmondta, miszerint sajnos a pedagógus differenciált jó munkáját nem lehet elismerni.

A képviselő-testület az iskolai munkáról készített beszámolókat egyhangúlag elfogadta.

Áprilistól növekvő lakbérek

Az önkormányzat az előző évben nem emelte meg a bérlakások bérleti díját. Ám a megváltozott gazdasági-pénzügyi helyzet miatt erre az évre április 1-jétől valamennyi bérlémeny díját havi 4,4%-kal megemeli, figyelembe véve a magas rezsiköltségeket és az előző évi fogyasztói árszínvonal emelkedést is.

Étkeztetési díjak és kedvezmények 2010. április 1-jétől

A képviselő-testület az alábbi étkeztetési térítési díjnormákat fogadta el: a szociális étkeztetés intézményi térítési díja 560 Ft.

A szociális étkeztetés intézményi térítési díjból az önkormányzat az alábbi kedvezményeket biztosítja jövedelemhatároktól függően.

Jövedelemhatárok	Kedvezmény mértéke
28.500 Ft-ig	50%
28.501–42.750 Ft-ig	30%
42.751–64.000 Ft-ig	20%
64.001–85.500 Ft-ig	15%
85.500 Ft-tól	12%

Civil szervezetek támogatása 2010-ben

Vasvár Város Önkormányzata minden évben jelentős összeget áldoz költségvetéséből a civil szervezetek támogatására. 2010-ben a beadott pályázatok alapján az alábbi összeggel támogatja őket.

Zene, tánc kategóriában

Vasvár Városi Kórusgyűlés (150 e Ft), Kenderke néptáncegyüttes (100 e Ft), Ifjúsági

Fúvószenekar (155 e Ft), Orff ütőegyüttes (50 e Ft), Csömös Klarinétkvartett (20 e Ft), Vasvári Vonósok (20 e Ft), Vasvári Régizene Együttes (30 e Ft), Slinky zenekar (70 e Ft), Zenebarátok Vasvári Egyesülete (250 e Ft), Saltarello (30 e Ft), Hegyhát Rézfúvós Együttes (30 e Ft), Kalinkó Népdalkör (60 e Ft), Ószirózsa Népdalkör (70 e Ft), Fülemlé Népdalkör (60 e Ft), Szalai Péter 30 e Ft).

Érdekvédelem, karitatív csoportok

Magyar Vöröskereszt Városi Szervezete (40 e Ft), Diabetes Klub (80 e Ft), magyar Máltai Szeretetszolgálat (165 e Ft), Napsugár Nyugdíjas Klub (100 e Ft).

Színjátékos csoportok

Üss a hasadra! Ifjúsági Színjátékos Csoport (70 e Ft), Com Medias egyesület paThalia Társulat Alternatív Színház (80 e Ft), Vasvár Városi Sport Egyesület (3,1 millió Ft), Vasvári Természetjáró Sport Egyesület (100 e Ft), Vasvári Modellező Klub (50 e Ft), Vasvári Kosárlabda Sport Egyesület (230 e Ft), Mindszenty Bátoros Emléktúra (70 e Ft), „Rocky-Dilly” Akrobatikus Rock and Roll Club Vasvári Egyesület (80 e Ft), Vasvári Karate Egyesület (80 e Ft), Vasvári Háziasszonyok Gyógytornája (60 e Ft), Vasvár-Gersekerát Teke Klub (100 e Ft),

Egyéb kategória támogatottjai

Vas Megyei Honismereti Egyesület Vasvári Csoportja (80 e Ft), Népi ünnepkörök hagyományörző csoportja (60 e Ft), Dr Bendefy László Városi Könyvtár (60 e Ft), Gyermek és Ifjúsági Nap szervezői (250 e Ft), Vasvári CKÖ (50 e Ft), Vas Megyei Idősek Otthona (40 e Ft), Baba-Mama Klub (40 e Ft), Pogács Mónika és Bakos Ágnes (60 e Ft), Polgárörtség (100 e Ft), Tűzoltó Egyesület (600 e Ft), Vsvári Középiskoláért Alapítvány (80 e Ft), Kismárfai Családi Kör (15 e Ft), Szivacs Ifjúsági Informatikai Pont (40 e Ft), Nagymárfáért Egyesület (50 e Ft), Vas-Vár örökség Népfőiskola (150 e Ft), Banana Team (0 Ft).

A képviselő-testület a fentiekben túl 50–50 ezer forint támogatásban részesíti a Rákóczi Szövetség magyar iskolaválasztását támogató kérelmet és a Vas Megyei Közoktatási Közalapítvány Kuratóriumának támogatási kérelmét.

Támogatás munkahelyteremtésre

A képviselő-testület arról is határozott, hogy azok a vállalkozások, amelyek foglalkoztatási politikájukat úgy alakítják, hogy munkahelyet teremtenek, s 3 éven keresztül szerződésben vállalva legalább 25 fővel növelik alkalmazottaik számát, ezért támogatást kaphatnak. – sok –

Klímaváltozás káros hatásai 2010

Sikeres gyakorlat Kismárfán

Március 12-én délelőtt a Megyei Védelmi Bizottság, a Vas Megyei polgári Védelmi Bizottság közös gyakorlatot szervezett a Helyi Védelmi Bizottság aktív mozgósítási közreműködésével Kismárfán. A lakosság a reggeli órákban arra eszmélt, hogy nagy erőkkel vonult ki a tűzoltóság, a rendőrség, a mentőszolgálat, a polgárörtség és a szlovéniai Sebiborciból (Szentbíborból) érkező önkéntes tűzoltók. A gyakorlat azt a veszélyhelyzetet szimulálta, aminek a lényege: a klímaváltozás következtében pusztító vihar kíséretében óriási eső zúdult a területre. A hirtelen lehulló

épületben súlyos gerincsérülést is találtak, akit ki kell menekíteni. A kiterjedt mentők a sérülteket ellátták, rögzítő ágyra helyezték, a kihülés ellen pedig fóliapaplanba burkolták és így szállították el a helyszínről. A vasvári és Sebiborciból érkezett tűzoltók összehangoltan dolgoztak, közben Németh Lajos vállalkozó gépi raja és egy kézi egység elvégezte a vízelvezető árkok kitisztítását.

A veszély gyors és sikeres elhárítása a tervezettnél rövidebb idő alatt sikerült. Eközben a rendőrség gépkocsin végigjárta Kismárfát, s hangosbemondón nyugtatta meg a polgárokat, hogy csak gyakorlatról van szó. Am a szimuláció, a gyakorlat – melyet a Helyi Védelmi Bizottság elnöke, V. Németh Zsolt koordinált – sikeres volt. A

lakosság riasztása a polgári védelmi erők segítségével, a kimenekítés, a menekítési útvonal meghatározása, gyülekező- és befogadó helyek felállítása – nagyon is valós körülmények között ment végbe. A sajtó, a televízió, a rádió munkatársai a helyszínen kísérelték figyelemmel, milyen szakszerűen és összehangoltan folyt a védelmi- és elhárítási munka.

V. Németh Zsolt, a Helyi Polgári Védelmi Bizottság elnöke – aki egyben a település védelmi parancsnoka is – köszöntötte a gyakorlat végrehajtására felsorakozott állományt. Emlékeztetett az előző évi nagyon is valós árvízhelyzetre, ami komoly munkát adott a védelmi erőknek itt a Rába-mentén. A gyakorlat lefűjtését követően pedig megköszönte a résztvevők – Rendőrkapitányság Vasvár, OMSZ vasvári állomás mentősei, Köztisztületi Tűzoltóság Vasvár, Polgárőr Egyesület Vasvár, Vasvári Önkormányzat dolgozói, Önkéntes Tűzoltóság Sebiborci, Németh Lajos vasvári vállalkozó gépi raja, valamint a közmunkások alkotta kézi raj –, munkáját, majd a gyakorlat zárásaként a mentésben résztvevők a felállított gyülekezőhelyi sátorban közösen fogyasztották el ebédjüket.

A gyakorlatot a Megyei Védelmi Bizottság által kiírt pályázaton, illetve a Vas Megyei Polgári Védelmi Szövetség pályázatán elnyert támogatásból finanszírozták.

– sok –

60-120 milliméteres csapadék a települést elárasztotta, és sárlavinát zúdított Kismárfára. Egy lakóházat és annak pincéjét nemcsak elöntött a víz, de ennek mentesítése, homokzsákokkal történő megvédése közben az

Várjuk kedves ügyfeleinket!

TV-, videó-, hűtőgép-, háztartási gépjavítás.
Tűz-, vagyonvédelem, beléptető rendszer, elektroakusztika,

napkollektor rendszer, klíma- és szellőzés technika,

épület felügyelet tervezés, kivitelezés.

Zalaegerszeg, Mártírok út 9.
Tel.: 92/550-629

Kábeltvé rendszerek tervezése, kivitelezése, üzemeltetése.

Analóg műsorelosztás, szélessávú internet és IP telefon a kábeltelevízió rendszeren.

Zalaegerszeg, Mártírok út 6.
Tel.: 92/550-620

Vasvár, Petőfi S. út 14.
Tel.: 94/370-598

Körmeny, Szabadság tér 12.
Tel.: 94/412-013

MINDEN ELEKTROMOS BERENDEZÉST JAVÍTUNK, ALKATRÉSzt ELADUNK!

Nézze és hallgassa a **GÖCSEJ MÉDIA** műsorait, reklámújságát.

Zalaegerszeg, Mártírok út 6.
Tel.: 92/330-480

MINŐSÉGÜGYI RENDSZERÜNK
Önkéntesen tanúsítva
rendszeres felügyelettel
ISO 9001:2000 szerint

A Zelka Zrt húsvéti nyusziya nem unatkozik!!!

ÉLJEN MOST rendkívüli húsvéti akciós ajánlatainkkal!

- **IP TELEFON SZOLGÁLTATÁS 500 Ft-os HAVIDÍJJAL!!!**
- **KORLÁTLAN INTERNET SZOLGÁLTATÁS MÁR 3000 Ft-tól**
- **KTV + INTERNET + TELEFON EGYÜTT AKÁR 4600 Ft-tól**

A NYUSZI AJÁNDÉKA: az első hónap INGYENES!!!

Nincs szükség beltéri egységre, ami plusz áramot fogyaszt!

Lakáson belül több vételi hely igénybe vehető, plusz díj nélkül!

Havonta 1 db számla, kombi csomag esetén!

Akár 3 szolgáltatást is igénybe vehet a legolcsóbb áron!

További információért keresse ügyfélszolgálatunkat, ahol kollégánk készséggel áll rendelkezésére személyesen a **Vasvár, Petőfi S. u. 14.** szám alatti irodánkban vagy a **94/370-598**-as, illetve a **92/550-626**-os telefonszámon.

Árunk forintban értendők és az áfát tartalmazzák!

A tájékoztatás nem teljes körű, bővebb információért keresse fel ügyfélszolgálatunkat!

Midea® Akciós klímák a ZELKÁTÓL! LG

Modell	Bruttó ár	Modell	Bruttó ár
ON/OFF CSFT6-12HRN2	58.990.-Ft	Bio K09AH	88.990.-Ft
ON/OFF MSG-09HRN2	60.990.-Ft	K12AH	92.990.-Ft
A energia osztályú MSR1-12HRN1	79.990.-Ft	Plasma on/off ES-H096DMO	96.990.-Ft
Vertu /tükrös/ MSV1-12HRN1	99.990.-Ft	Inverter S 09AT	159.990.-Ft
Inverter MSE-12HRIN2	100.990.-Ft	Art Cool panel C09AHM/metál/	150.990.-Ft
ZELKA ZRT. Zalaegerszeg, Mártírok út 9.		C12AHM/metál/	159.990.-Ft
Tel.: 92/550 - 629		Art Cool inverter C09AWR/tükrös/	199.990.-Ft

Használati melegvíz készítés NAPKOLLEKTORRAL

Biztonságtechnika Informatika

tűzjelzők - betörésjelzők - kamerás védelem
kártyás beléptető rendszerek - informatikai hálózatok

60 éves a Zalai Általános Építési Vállalkozó Zrt.

A Társaság korábbi jogelődje „Zalaegerszegi Magasépítési Nemzeti Vállalat” néven jött létre 1949.

október 18-án, és a következő évtizedekben Zala megye meghatározó építőipari szereplőjévé vált. 1991-ben megkezdődött a társaság privatizációja, melynek során magyar magánszemélyek tulajdonába került, mely azóta sem változott. A magyar vállalatok közül a ZÁÉV az elsők között volt – a privatizáció időszakában – aki megkezdte az együttműködést külföldi szakmai befektetőkkel és közös vegyesvállalatokat hoztak létre.

A privatizációt követően a vállalat jelentős átalakuláson, szervezeti korszerűsítésen, ment keresztül, amelyet mindig a piaci elvárásoknak megfelelően próbált alakítani, melynek során kialakult a projekt szemléletű kivitelezés is.

A 90-es években a ZÁÉV konzorciumi tagként számos óriásprojekt kivitelezésében közreműködött, mint például többek között az új Nemzeti Színház megépítése.

A Társaság a megrendelők bizalmának továbbbővítése céljából 1996 januárjától az

MSZ EN ISO 9002:1994 szabvány szerinti minőségbiztosítási rendszert vezette be, amelyet továbbfejlesztve és kibővítve, 2001-től Integrált Szervezetirányítási Rendszerként működtet.

A vállalat vezetői mindig figyelmet fordítottak a szakmai és civil szervezetekkel való kapcsolattartásra. A ZÁÉV rendszeresen támogat alapítványokat és egyesületeket.

ZÁÉV-csoportba több leányvállalat is tartozik, ezáltal jelentős foglalkoztatónak számít a régióban, továbbá évi 150 szakmunkástanuló oktatását is vállalja.

A ZÁÉV Zrt. az ország egyik meghatározó építőipari kivitelező nagyvállalata, amely

magas szintű munkájával 60 éve formálja épített környezetünket, mindennapjainkat. Működési területe kiterjed szinte az egész országra, építési tevékenysége pedig az általa kivitelezett létesítmények széles választékát fogja át, a nagy alapterületű ipari csarnokoktól a magas igény-szintű termálfürdőkön, modern lakóparkokon keresztül a közintézményekig. Minőségi munkáját szakmai testületek többször is díjakkal ismerték el, melyek közül az

Ingtatlanfejlesztési Nívó-díj, és Építőipari Nívódíjak emelkednek ki.

A Társaság célja, hogy szakértelmével, magas színvonalú és megbízható munkájával, határidőre, kedvező áron teljesítse vállalásait. A ZÁÉV Zrt. sokrétű tudása, tapasztalata, és a folyamatos szakmai képzése garancia arra, hogy megbízói révén értékes épített környezetet hagyasson utódainkra.

(x)

Atroplusz Kft.

Kérjük tekintsék meg, új honlapunkat ahonnan letöltheti heti étrendünket is:

www.atroplusz.hu

Kedves Vendégeink!
Melegítkeztetési jegyeket elfogadunk!

Elérhetőségeink:

- e-mail címünk: atroplusz@t-online.hu
- 20/322-5957 Némethné Ráth Zsuzsa
élelmészvezető
- 20/250-8765 Balogh Bernadett
területi képviselő,
Zalaegerszeg
- 20/531-2566 Vasvár bázis konyha
- 20/349-9135 Rum tálaló
- 95/470-169 Káld báziskonyha
- 20/523-6707 Bocföldi Bázis Konyha

EBÉD 2010. április 4-9-ig

	A menü	B menü
hétfő	SZÜNET	SZÜNET
kedd	Tejfölös gombaleves Dejós metélt Alma	Tejfölös gombaleves Rakott zsemle almával dejó szórattal
szerda	Daragaluska leves Frankfurti főzelék, kenyér Ízes bukta	Daragaluska leves Hajdinás rakottkel Ízes bukta
csütörtök	Csurgatott tésztaleves Töltött csirkecomb Párolt rizs Csemege uborka	Csurgatott tésztaleves Sült csirkecomb Royal zöldségkeverék párolva (karfiol, sárgarépa, brokkoli)
péntek	Zellerkocka leves Tejfölös burgonyafőzelék, kenyér Sertés pörkölt Kakaós szelet	Zellerkocka leves Joghurtos burgonyafőzelék Fokhagymás apróhús Korpás zsemle

EBÉD 2010. április 12-16-ig

hétfő	Tavaszi leves Tejfölöshús/s.comb Kagylótészta, alma	Tavaszi leves Citromos-currys cs.mell
kedd	Izzasztott tarhonyaleves Zöldbabfőzelék, kenyér Pulykafasírt	Durum tészta, alma Izzasztott tarhonyaleves Pulykafasírt
szerda	Párolt rizs, majonéz Húsleves, cérnametélt Paradicsommártás Sült karaj, burgonya	Párolt zöldbab Müzliszelet Gyümölcsleves Citromfűves tonhafilé Barna rizs
csütörtök	Húsleves, cérnametélt Cserkész leves Szilvásgombóc Fahéjas porcukor	Húsleves, cérnametélt Grill karaj Köményes pirított burgonya Szójatejes zöldborsófőzelék Zabpelyhes párna, Főtt virsli Almalé

Megemlékezés Csehimindszenten

Mindszenty József születésének közelgő évfordulója alkalmából 2010. március 21-én, vasárnap 16 órakor szülőfalujában, a Vas megyei Csehimindszenten tartott megemlékezést a Mindszenty Társaság, amely 2004-ben 15 fővel alakult meg. A megemlékezésen átadták a Mindszenty József bíboros-hercegprímás tiszteletére alapított egyházi díjat, amit Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Magyar Katolikus Rádió (MKR) vezérigazgatója kapott.

A világi díjat Semjén Zsolt országgyűlési képviselő, a KDNP elnöke vehettek át. Utóbbi kitüntetett elmondta, hogy Mindszenty József politikai öröksége mindig aktuális, hisz ő annak a keresztény politikának a megtestesítője, amely az emberi jogok és Szent István öröksége nevében tudott ellene mondani mind a szélsőjobboldali, mind a szélsőbaloldali törekvéseknek. Ugyanakkor hazához és az egyházhoz való hűség szimbóluma is.

A kutatói ösztöndíjat Czene-Polgár Viktória történész-levéltáros (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) adomá-nyozták, aki kutatásaiban feldolgozta Mindszenty 1945-48 közötti életútját. Évente három alkalommal adnak át emlékérmeket azoknak, akik életútjukkal, tevékenységükkel és szellemiségükkel kapcsolódnak Mindszenty Józsefhez. A 250 ezer forinttal járó ösztöndíjat olyan fiatal kutatók, történészek nyerhetik el, akik munkájukkal elősegítik a bíboros életútjának mi-

nél teljesebb és sokoldalúbb tudományos igényű feltárását.

Lezsák Sándor, a Mindszenty Társaság elnöke laudációjában hangsúlyozta: erkölcsi megújulás nélkül a nemzet nem fog talpra állni, anélkül hiábavaló minden erőfeszítés a gazdaságban éppúgy, mint a politikában és a szociális élet területén. A politikus szerint az erkölcsi megújulásnak három alappillére van. Így a templom, a hit és a média világa.

A Mindszenty-emlékérmek átadása után a résztvevők megkoszorúzták Mindszenty József bíboros, hercegprímás templom előtt álló emléksobrát.

Fotó: Süle Márton

Gálameccs a csarnokavatón

Vasvári KSE – Körmend Öregfiúk 30–38

A március 26-i Városi Sportszarnokavatón – melyre a megyei sportnap keretében került sor – nagy meccset játszott a Vasvári Kosárlabda SE csapata! Barátságos mérkőzésen a több „húzónevvel” érkező – egykori Körmend játékosokból álló – Körmend Öregfiúkkal mértük össze erőnket: Zsebe Ferenc, Szalay György, Szekeres Károly, Csák Tamás, Tahin Péter, Pungor Csaba alkották az ellenfél csapatát.

A hangulattal nem lesz baj – ezt már az öltözőfolyosón érezni lehetett, amikor a körmendiek egy barátságos bemelegítésre invitálták csapatunkat. Persze minket – mint sportembereket – nem lehetett semmivel sem eltéríteni a meccstől...! Majd a szpíker pályára szólította a két együttest – rutinból „öregfiúzva” a mi csapatunkat is. Nem baj, ma ez is belefe! Aztán elindult a labda... A pár percnyi komolyság után egyre inkább a jó hangulaté lett a főszerp: ment az ugratás, a flick-flakk, a hátmögötti passz. Elindult a nehéztüzérség is: rendületlenül szórták a hármásokat a csapatok, igaz vajmi kevés sikerrel – úgy látszik az új pályafestés szerinti hárompontos távolságot (50 cm-rel messzebb van, mint a régi) még szokni kell mindenkinek. Azért Zsebe Feri a régi időket visszahozva, bemondásra szórt egy trojkát! Ezen az estén összecsapott a fiata-

los lendület és a rutin, s mint a „nem hivatalos eredmény” alapján utólag kiderült, most az utóbbi győzött. De asszem’ most egyáltalán nem ezen volt a hangsúly!

Meccs után pacsizás, gratula, közös fotó, közvetlen hangulat – ahogy ennek ilyenkor

lennie is kell! Jó este, jó hangulatban, jó érzésekkel, szép emlékekkel – barátok közt. Nagyon kellett...! Így volt jó, ilyennek kell lennie egy Kosárpálya (Na jó! Sportszarnok!) avatónak!

Dokey

Szivacskezilabdás sikerek

Nagy Ferenc, a vasvári kézilabdázás megszállottja két éve foglalkozik a vasvári szivacskezilabdázókkal. A sikerorientált kis társasággal, akik az U9-es bajnokságban indultak a 2009–10-es szezonban. Egy kávé mellett arról beszélgetünk, milyen sikereket is ért el a leány és fiú korcsoportos bajnokságban. Mint mindig, Feri precíz jegyzetekkel, statisztikákkal rukkol elő, s már mondja is.

A leány szivacskezilabdázók sikerei

Leány korosztály 8–9 éves együttes tagjai: Pónáncz Petra, Catomio Emília, Németh Zsófia, Mecseki Laura, Bardalics Boglárka, Tóth Hanga, Tóth Petra, Szökrön Krisztina.

– Milyen céllal jött létre ez a csapat?

– Az utánpótlás-nevelés elindításával és azzal a céllal jött létre ez a csapat, hogy amennyiben együtt lehet őket tartani, és kialakul egy olyan mag, akikkel ott lehet folytatni, illetve újrakezdeni a vasvári női kézilabda sikereket.

Amennyiben ez a cél csak részben teljesül, akkor sem esünk kétségbe, hisz az egészséges életmódra nevelés és felnőtté válás tán még a sportsikereknél is fontosabb. Nagyon lelkes sikerorientált kis társaság jött össze, ami a szülők nem csak anyagi, de erkölcsi és emberi támogatásával látja velünk a szép jövőt. Ehhez az anyagi forrást az önkormányzat biztosítja (utaztatás és egyéb költségeket), így a szülők vállára lényegesen kisebb teher nehezedik.

A csapattal szakképzett edző foglalkozik, Utasi Ágota 95-szörös volt magyar válogatott, akit a sikeres vasvári csapat gólerősségeként ismert meg a város sportszerező közönsége. Személyében olyan sportember oktatja az alapokat, aki nem csak beszélni tud erről a sportról, hanem akire a gyerekek példaképként is tekintenek.

– Az edzéseken kívül van-e folyamatos sportversengés?

– Igen. Rendszeresen járunk a környező településekre; Szombathely, Ikervár, Szentgotthárd, Celldömölk azonos korosztályú

csapataival edzőmérkőzéseket játszani. Ezek ahhoz segítenek hozzá, hogy az Adidas-kupa versenysorozatában minél eredményesebben szerepelhessünk.

Az idei évben, 2010-ben ezen sorozat keretében Nádasd, a Szombathelyi Sportiskola, Óriszentpéter, és a Student Comfort Ikervár csapataival kerültünk egy csoportba, ahol a 3. helyet szereztük meg, de hozzáteszem, hogy a Nádasd és a Student Comfort csapatai a területi döntőn is túljutva az országos döntő főszereplői. Itt jegyzem meg, hogy a Nádasd a Ferencváros együttesét ütötte el a továbbjutástól.

Fiú U-9-es korosztály sikerei

– Milyen a szülők hozzáállása a sportághoz? Hisz a fiúk általában inkább a küzdő sportok vagy a labdarúgás felé orientálódnak.

– A szülők hozzáállása itt is ugyanolyan korrekt, mint a lányoknál.

E csapatnak az edzője Danczné Matetits Gabriella, aki szintén ismert a vasvári női kézilabdázás aranykorából. A fiúk szinte kivétel nélkül a labdarúgás sportággal kezdtek, s azt követően csábultak el a kézilabdázás irányába.

A csapat tagja: Kovács Levente, Elekes Márk, Gampel Domonkos, Kaczor Kornél, Zurbor Milán, Dunai Adrián, Mi-

hók Alex, ők a vasváriak. No és Putz Gergő, Móricz Henrik Kristófról se feledkezzünk meg. Ők azok, akik szombathelyiként csapatunkat erősítették a sárbogárdi döntőn. Előjeleként annak, amit a későbbiekben a Student Comforttal való együttműködésről majd elmondunk.

– Sikerek?

– Ez a garnitúra a megyei döntőn I. helyezést ért el februárban, az ellenfelek; Celldömölk, Student Comfort Szombathely, a Szentgotthárd A és B csapatai voltak. Minden ellenfelüket legyőzve végeztek az első helyen. Ez több mint reménykeltő. Ennek egyenes következménye, hogy bekerült

a csapat a Dunántúli Területi Döntőbe, ahol a sárbogárdi és a veszprémi, két kézilabdás fellegvári csapatai vártak ránk. A veszprémi csapatot legyőztük, a sárbogárdi együttestől pedig igencsak vitatható játékvezetés mellett szenvedtünk szoros mérkőzésen vereséget. A másik ágról az Éles József (volt válogatott játékos, NB I-es csapatok sztáredzője) vezette kézilabda-iskola és Dunaújváros csapataival kerültünk össze. A két csoportból ez a négyes versengett az elsőségért. Az Éles-csappal kikaptunk, ellenben a Dunaújvárost megvertük. Így végeredményben a 3. helyen bronzérmesként végeztünk. Úgy gondolom, ez első nekibuzdulásra több mint siker. A legnagyobb szakmai dicséret tán az, hogy Éles József több játékosunkat is szívesen látná csapatában. Sajnos ez a távolságok miatt elképzelhetetlen.

Ezzel ennek a korosztálynak a szivacskezilabdás korszaka befejeződött. Folytatás? Nagy pályán, de ahhoz mind a lányoknál, mind a fiúknál kevesen vannak, mert minimum 14 játékosra lenne szükség. Ennek áthidalása a Student Comfort vezetőinek sportbaráti hozzáállása mellett valósul meg. Vagyis a lányoknál már 4–5 játékosunk együtt edz a studentesekkel, míg a fiúknál jelen pillanatban

is Szombathelyről hozzák a szülők hozzánk a gyermekeiket. Kvázi, a nagyobb siker érdekében úgy szervezzük a gyermekek versenyztetését, hogy maximális sikerében legyen részük. Ezért a város, a szülők, és az edzők is sokat áldoznak.

– Sok sikert!

– aba –

Karate hírek

Az utolsó híradás az október 3-án tartott Goju-kupa nemzetközi karate versenyről szólt. Azóta 2 versenyen is indultak a vasvári karatékáik, még 2009 decemberében a Mikulás-kupán és 2010. februárban, a Sakura-kupán. Mindkét verseny Szombathelyen volt.

A vasváriakra nem lehetett panasz az eredményesség tekintetében.

A Mikulás-kupán, amit a Go-Jo-Riu szakágban működő Leo Karate SE szervezett, több érmet is szereztek a versenyzőink:

Tóth Levente 2. helyezést ért el, Vincze Dorina, Tóth Erik és Márczis Dávid egyaránt harmadik helyezéssel büszkélkedhetnek.

Itt még csak Kata-ban (azaz formagyakorlatban) indultak a versenyzőink.

A 2010. február 20-án lezajlott – a Shotokan szakágban működő Sakura Karate SE által szervezett és lebonyolított – Sakura kupán már Kumite-ban (azaz küzdelemben) is a tatamira léptek a vasvári lányok és fiúk. Itt Vincze Dorina Kata-ban első, Kumite-ban második helyezést harcolt ki. Tóth Erik Kata-ban és Kumite-ban is második helyezést szerzett. Szabó Tiria Kata-ban bronzérmes lett. Tóth Levente Kata-ban és Kumite-ban is harmadik helyezést ért el.

Gratulálunk lányok, fiúk, csak így tovább!

Minden mozogni, sportolni vágyót vár a Vasvári Karate Egyesület hétfőn és pénteken a szakközépiskola tornatermében. Érdeklődni a 30/7474604 számon lehet.

T Lala

Új mikrobusz

A képviselő-testület jóváhagyásával Vasvár Város Önkormányzata lecserélte 9 éves Ford kisbuszát egy 3 éves, ugyanilyen típusú járműre. A gépjármű átadására március 8-án került sor a Polgármesteri Hivatal udvarán. A civil szervezetek képviselőinek V. Németh Zsolt polgármester jelképesen átadta a slusszkulcsot, majd a jelenlévők „megismerkedtek” a kisbusszal. A továbbiakban is az önkormányzat és szervezetei használhatják a korábban már megszokott feltételekkel.

Labdarúgás megyei I. osztály

Vasvár–Rum 3:2 (2:1)

Kapaszkodunk, de a sérülés miatt kiesett kulcsjátékosok hiánya rányomta eddigi szereplésünkre a bélyegét. Remélem kiegyéltünk a hullámvölgyből és összegyűjtjük a benmaradáshoz szükséges pontokat. Abban is bízom, hogy a fiúkat feldobta az egykori legendás labdarúgóval, Buzánszky Jenővel való találkozás és közös fotózás – mondta a találkozó előtt dr. Fuxberger Balázs, a szakosztály vezetője.

Vasvár VSE: GYÖNGYÖSI – BÍRÓ Z., DANKA, Molnár, Havlik – DÖBÖR, Rohonci, Robán (Birkás), Bíró O., SZILÁGYI, Király. Edző: Pártli János

Az alsóházi rangadón a Vasvár hazai pályán fogadta a bajnokság 6. helyezettjét. A Rum kezdte jobban a találkozót, a 2. percben már vezetést szereztek Horváth G. révén (0:1), ám a hazaiakat nem törte le a bekapott gól. Előbb egyenlítették Bíró Z. révén, majd Döbör lévén a vezetést is megszerezték az első félidő hajrájában, így 2:1-es vezetéssel vonulhattak pihenőre.

Szünet után nagy erőket mozgósított a vendég együttes, aminek eredményeként Horváth Gábor megszerezte második gólját is (2:2). Az egyenlítést követően sem fogott el a szufla és az akaraterő a vasváriaknál, így sikerült Bíró O. révén a 3 pontot jelentő gólt is megszerezni.

Ezzel a 3 ponttal az alsóház eddigi utolsó helyéről sikerült elmozdulnia a Vasvár VSE együttesének. A most legyőzött Rum a bajnoki pontvadászatban 30 pontjával a tabella 6. helyén áll. Az alsóházi együttesek közül az Egyházásrádóc a Kőszeg otthonában szenvedett 3:0-s vereséget, a Torony a Táplán SE együttesét győzte le 2:1-re. A forduló meglepetéseként a Vép együttese Vasszécsenyben 1:0 arányú vereséget szenvedett. A Rábatótfalu hazai pályán 3:1-re okította a vendég Kemenesmagasi együttesét.

Az alsóházban óriási a tömörülés. A 11. helyen álló Torony és az utolsó helyezett Egyházásrádóc között csupán 3 pont a különbség.

...	
11. Torony	18 pont
12. R.tótfalu	15 pont
13. V.szécseny	15 pont
14. Táplán SE	14 pont
15. Vasvár	14 pont
16. Egy.rádóc	12 pont

Áprilisi mérkőzések:

- április 4. Kőszeg – Vasvár
- április 11. E.rádóc – Vasvár
- április 18. Vasvár – R.tótfalu
- április 25. Rábapaty – Vasvár

Mindszenty emléktúra

Május 8-án, szombaton kerül megrendezésre – immár 14. alkalommal – a Mindszenty József bíboros, hercegprímás esztergomi érsek emlékére szervezett gyalogtúra és zárandoklat.

Rajt: Vasváron a Domonkos kolostor előtti térről reggel 8–8.30 között. Útvonal: Domonkos kolostor – Sándor-lépcső – Jeli Arborétum – Oszkói Hegypásztorkör pincéje – Csehimindszent. Cél: Csehimindszent Napköziotthon. Táv: kb. 20 km. Szintidő: 6 óra. (Később indulók saját időkeretén belül teljesíthetik a túrát.) Célba érés: 14 óráig.

A részvétel ingyenes! Az arborétumba kutyát bevinni tilos!

Minden résztvevő emléklapot, a szintidőn belül teljesítők kitzűtöt kapnak. A túrán saját felelősségére mindenki részt vehet, aki a feltételeket betartja. A rendezők semmiféle felelősséget nem vállalnak.

A túrázóknak ingyenes különjáratú autóbusszal utazhatnak vissza Vasvárra (kb. 15.00 óraker)

Térkép: Kemeneshát és Kemenesalja (Cartographia Kft.). Ellátás: Csehimindszenten zsíros kenyér, tea és meglepetés várja a túrázókat. Csomagszállítás Csehimindszentre megoldható.

Az emléktúra végén a túrázóknak szentmise vehetnek részt.

Szálláslehetőségek: fizető-vendégszoba: Szentkút Patak Szálló Vasvár, Dr. Tretter László utca 8. Magyar Turista kártyával kedvezmény T.: 94/370-560, 70-265-9871. Hegyhát Gyöngye Panzió Vasvár, Járdányi u. 6. T.: 94/370-560, 30/276-5626. Greffer Lászlóné Vasvár, Alkotmány u. 58. T.: 94/370-792, 30/549-2828. Csehimindszenten: Plébánia zárandokház. Ügyintéző: Süle Márton plébános Csehimindszent, Plébánia, telefon: 20/335-1513.

Mindenkit tisztelettel vár és részletes felvilágosítással szolgál a szervező: Benke Tibor, 9800 Vasvár, Nagyköveshegy u. 6., tel.: 94/370-230, +36-30/441-4377, e-mail: eknebrobit@zelkanet.hu.

A Vasvár VSE utánpótlás sikerei

A 2010-es évben csapataink több rangos tornán vettek részt eredményesen. Többek közt Szombathelyen, Kőszegen, Keszthelyen. Az alábbi korosztályok szerepeltek: U-7, U-9, U-11, U-13.

A januárban megrendezett VA-FA (Vasi Foci Akadémia) Kupán mind a négy korosztállyal szerepeltünk. A következő eredményeket értük el:

- U-7: 3. helyezés, edző: Dávid Zsolt
- U-9: 3. helyezés, edző: Sipos Sándor
- U-11: 1. helyezés, edző: Pálla Csaba
- U-13: 1. helyezés, edző: Pados Tibor

A torna nemzetközi volt, mert az U-9 és U-11-es korosztályban osztrák sportiskolás csapat is szerepelt. Ezen a tornán az U-11-es csapat megismételte tavalyi elsőségét.

tározó teljesítményével. Különdíjat kapott Simonovics Patrik és Kónya Imre. A csapat edzője a BBÁ Gimn. Posta- és Bankforgalmi Szki tanára, Pálla Csaba.

A továbbiakban azt is el kell mondanunk, hogy a Vasvár VSE az elmúlt évek – 4 – utánpótlás területén folytatott munkájáért a **Kiemelt utánpótlás bázis** címmel rendelkezik. Ebbe a körbe az U-7-9-11-13-16 csapatok tartoznak. Azonban nem szabad megfelelkezni az ifjúsági csapatunkról sem, amely az első csapat közvetlen utánpótlása.

A következő hetekben, hónapokban az alábbi rendben folytatjuk a munkát:

– U-7-9-11 április–májusban a NUPÍ sorozatban versenyez.

Az U-11-es csapat: Gampel Dániel, Gotthárd Bence, Márton Balázs, Pálla Zsombor, Palatin Ákos, Simonovics Patrik, Vincze Kornél, Horváth Attila, Kónya Imre, Elekes Márk, Gampel Domonkos, Magyar Martin, Kaczor Kornél, Kovács Levente. Hiányoznak: Szecsődi Péter és Bence.

Nekik külön elismerés. A csapatból kiemelkedett teljesítményével Vincze Kornél, valamint Pálla Zsombor 6 góljával.

A következő állomásunk Kőszeg volt, ahol az U-9, U-11, U-13-as csapataink szerepeltek. Az U-9 és U-13 3. helyezést ért el, valamint Kónya Imre (U-9) lett a korosztály legjobbja.

A legutóbbi versenyt Keszthelyen rendezték, ahol az U-11-es csapatunk szerepelt, egészségtve néhány győrvári játékosal.

A verseny egésznapos volt, ahol a környék csapatai jelentek meg: Ajka, Tapolca, Balatonfüred, ZTE, Keszthely, Vasvár meghívottként. Csapatunk e nehéz helyzetben is megállta helyét, első helyezést ért el. A csapatból Vincze Kornél emelkedett ki megha-

– U-13 a megyei bajnokságban hétről hétre versenyez.

– Serdülő csapatunk – aki vezet a csoportját Gyöngyösi Gergő vezérletével – szintén a megyei bajnokságban folytatja.

– Az ifjúsági csapatunk – Szijj László irányításával – és a felnőtt – Pártli János edzővel – pedig már elkezdte a bajnokságot.

Reméljük csapataink eredményesen szerepelnek, hiszen hétről hétre viszik városunk hírét szerte a megyében vagy határainkon kívülre.

Egy törzsszurkolónk jelszavával búcsúunk: „HAJRÁ VASVÁR, HAJRÁ GYEREKEK!”

?????????

Vasvári KSE

Az alapszakasz lezárásával elindultak a rájátszás mérkőzései. Mint ahogy arról korábban már beszámoltunk, a 9–15. helyért van versenyben a Vasvári KSE. Eddig két mérkőzésen van túl a csapat:

Március 11.

Torony KC – Vasvári KSE 42-77 (12-16; 8-20; 11-22; 11-19)

Helyszín: Torony

Vasvári KSE: Ikervári A. (12/6), Soós D. (6), Fancsali A. (23/6), Szilvágyi Zs. (4), Dóka B. (20). Csere: Drimmer L. (-), Szilvágyi I. (3), Kulcsár A. (7/3), Tóth B. (2). Kipontozódott: Tóth B.

A Torony KC legjobb dobója: Szarka S. (24/3)

A mérkőzés dőcögösen kezdődött. Nehezen lendültek bele a játékba a csapatok, az első negyedben egálközeli volt az állás. A második negyedtel azonban a Vasvár lassan ellépett ellenfelétől, kihasználva erőnléti fölényét a csapat. A meccs további részében már nem volt veszélyben a vendég vezetés, s a végére magabiztos győzelmet aratott a VKSE.

Március 23.

Pepsi – Vasvári KSE 82-60 (13-18, 14-19, 24-9, 31-14)

Helyszín: Szombathely, Kanizsai D. Gimnázium

Vasvári KSE: Ikervári A. (7/3), Soós D. (15/3), Fancsali A. (26/12), Szilvágyi Zs. (6), Dóka B. (-). Csere: Tóth B. (2), Bíró-Balogh Z. (2), Kulcsár A. (2). Kipontozódott: Szandi N. (Pepsi), Ikervári A. (VKSE)

A Pepsi legjobb dobói: Molnár P. (27/3), Vizvárdy A. (26/9)

A Vasvár szempontjából jól indult a mérkőzés. Az eredményes támadójáték mellett a védekezésben is magabiztos volt a csapat, ami a mérkőzés folyamán már 10 pontos vendég vezetéssel is eredményezett. Ekkor azonban védekezést váltott a hazai csapat: zónáról emberfogásra álltak át, s a 3. negyed végén zsinórban 2, majd újabb 3 hárompontos kosarat süllyesztettek a vasvári gyűrűbe, átdobva ezzel a VKSE zónavédekezését, amivel javukra is fordították az eredményt. Ezt a váltást nem tudta kellő gyorsasággal leereagálni a vendégcsapat, ami kapkodást eredményezett, s így a második félidei játékot tekintve megérdemelten nyert a Pepsi csapata. **Dóka**

Tájékoztató

Vasvár Város Önkormányzata pályázat útján bérbe kívánja adni a Vasvár, Szentmihályfalvi u. 12. szám alatti, 21 m² alapterületű üzlethelyiségét. Érdeklődni a Polgármesteri Hivatalban személyesen, illetve a 94/572-028-as telefonszámon lehet.

Apróhirdetés

• Vasváron Vasúti u. 54. szám alatt olcsón eladó 3400 nm romos házias ingatlan, 25 termő díófával. Érdeklődni: +36/1/395-4064.

Tisztelt Adózók!

A Vasvári Középiskoláért Alapítvány kuratóriuma megköszöni, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-val támogattak bennünket.

A 2009-ben felajánlott összeg 137.061 Ft volt. A pénzt a hátrányos helyzetű tanulók támogatására, illetve tanulóink ismereteit bővítő programok megvalósítására kívánjuk fordítani.

Kérjük továbbra is támogassák az alapítványt az adójuk 1%-val!

A Vasvári Középiskoláért Alapítvány adószáma: 18895959-1-18.

Köszönjük!

Az alapítvány kuratóriuma

Tájékoztatás

Vasvár Város Polgármesteri Hivatala értesíti a város lakosságát, hogy a Zala-Depo Kft.

**2010. május 17-én
(hétfőn)**

lomtalanítást végez.

Kérjük a lakosságot, hogy a feleslegessé vált szemetet az elszállítás napján reggel 7.00 óráig a ház, illetve a bejárat elé rakják ki!

A szállítás megkönnyítése érdekében kérjük, a fémeket, a papírt, az üveget külön-külön csoportba rakják!

Veszélyes hulladékot a szelektív gyűjtő telepen (marhavásártér) kérjük leadni!

Polgármesteri Hivatal

AKCIÓ Vasváron

az ÍRÓKÉZ
papírboltban

Budmil iskolatáskák 30% kedvezménnyel!
(Kérem, hozza magával ezt a hirdetést!)

Óriási JÁTÉK AKCIÓVAL
kedveskedünk Önnek üzletünkben:

**10-50%
kedvezmény!**

Zágorhidi és Társa Kft. Vasvár, Járdányi u. 6.

www.vasvar.hu

Vaskapu Fogadó

V A S V Á R

- Családi rendezvények
- Baráti összejövetelek
- Osztálytalálkozók

lebonyolítására társalgó bérelhető
(20-30 fő befogadására alkalmas)

Teakonyhánk teljesen felszerelt: poharak, tányérok, evőeszközök, kávé-teafőző...

Az alábbi telefonszámon előre egyeztetett időpontban megtekinthető!

Információ: **+36-30/276-5626** (Zágorhidiné)

www.zagorhidi.t-online.hu

Palazzo Café

**Kávé különlegességek
nagy választékban!**

Sütemények

130 és 150 Ft-os egységáron!
Nagy tétel esetén további kedvezmények!

**Torták már 1600 Ft-tól,
melyekre rendelést felvesszünk!**

Kedvező árakkal várjuk minden kedves vendégünket!

Vasvár, Szentmihályfalvi u. Tel.: 30/7198038

Hubay Étterem

**Kedvezményes hétfője
25%**

A kedvezmény az étlapról
választott ételekre és italokra
vonatkozik.

A kedvezmény április bármelyik
szombatján és vasárnapján beváltható.
Számánként csak 1 kupon használható fel.

Hétfőtől péntekig kétféle minőségi
menüvel, és ajánlattal várjuk
vendégeinket.

Étkezési utalványt is elfogadunk:

Tel.: 94/370-786 Nyitva: 11-20

Előadás

„A daganatok nagy része gyógyítható – ezért menjünk szűrővizsgálatra!” címmel tart előadást a legújabb szervezett szűrési lehetőségekről dr. Kocsis Eszter onkológus szakorvos, szűrési koordinátor (az ÁNTSZ Nyugat-dunántúli Regionális Intézetének munkatársa) április 14-én 17 órától Vasváron a Városi Könyvtárban.

Az előadás után az érdeklődők számára tájékoztató anyagokat és kérdésezési, beszélgetési lehetőséget is biztosítunk.

www.vasvar.hu

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Baranyai Gábor,

Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Pusztai Krisztina,

Sejberné Szabó Mariann,

Szabó Zoltán, Tausz István

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377